

Hvorfor brugte Moses fyrre år?

Den 23. marts 2023 (EIRNS) – For fyrre år siden i dag rystede præsident Reagan verden ved at bekendtgøre, at USA ville gøre atomvåben “impotente og forældede” ved at anvende avancerede videnskabelige principper (lasere, plasmafysik, elektromagnetiske impulser osv.) for at gøre det væsentligt billigere at destruere missiler end at fremstille dem. Endvidere ville de strategiske forsvarssystemer blive stillet til rådighed for russerne – det kommunistiske Sovjetunionen. Reagan havde vedtaget programmet, som Lyndon LaRouche havde udtænkt, tilrettelagt og ført valgkampagne for.

For at gennemføre det pågældende program var der behov for en fuldstændig videnskabelig mobilisering – mere omfattende end John F. Kennedys berømte “Apollo”-program – en proces, der ville have gjort USA’s økonomi afhængig af reel udvikling af industri, landbrug og offentlig infrastruktur, og ikke af de sidste 40 års finansspekulationer, bankredninger, militære eventyr, “regimeskift” og narkotikaepidemier.

En præsident for USA udviste såvel med JFK som Reagan strategisk og dristigt lederskab, ikke for imperiet, men for republikken.

Dette er ikke et eventyr. Det er bedst ikke at være det, for USA vil sammen med de andre nationer i “Vesten” – det Globale Mindretal – blive efterladt i støvet, medmindre det får styr på sig selv, klasker sig selv i ansigtet, vågner op fra sit mareridt og bliver optaget af ægte strategisk lederskab igen.

I dag bragte det russiske TASS også et interview med Helga Zepp-LaRouche, hvor hun slog alarm om behovet for og den implicitte evne til fuldt ud at forkaste den seneste tids strategiske blindhed og dumhed, samt træffe en bevidst og

velovervejede beslutning om, som Bibelen udtrykker det, at vælge det gode frem for det onde. <https://tass.com/world/1593321> og <https://tass.com/politics/1593329>

I dag brød også freden ud i de længe ulmende og til tider voldelige konfrontationer mellem Armenien og Aserbajdsjan. Armeniens premierminister, Nikol Pashinyan, meddelte, at den langvarige konflikt med Aserbajdsjan er afsluttet: "Der vil blive indgået en fredstraktat mellem Armenien og Aserbajdsjan." Traktaten vil være baseret "på fælles officielle erklæringer vedtaget på højeste niveau... Der vil ikke komme en ny optrapning!"

I dag fører Saudi-Arabien også drøftelser med Syrien om at rette op på elleve års modstand – herunder saudiarabisk finansiering for at vælte Syrien. De planlægger at bekendtgøre genetablering af diplomatiske forbindelser inden for kort tid. Begge disse udviklinger – Armenien-Aserbajdsjan og Saudi-Arabien-Syrien – menes at være blevet mægtet af Moskva, og de kommer begge i kølvandet på det overraskende kinesiske gennembrud med det shiitisk dominerede Iran og det sunni-dominerede Saudi-Arabien. London og Washington er blevet taget med bukserne nede i deres "fred-er-umulig, fat-det-dog, Mellemøsten". Måske er det på tide at gennemgå, hvad Putin og Xi drøftede tidligere på ugen.

I dag, efter at have udskældt det løgnagtige hykleri i USA's udenrigsministerium for at vove at diktere "moral" og bekymring for "menneskerettigheder" til et land, som det ønskede at ødelægge, appelerede Mexicos Lopez Obrador til den amerikanske republiks bedre natur om at vende tilbage til Abraham Lincolns forening med Mexicos Benito Juarez, der kæmpede for republikker fri for imperialistisk kontrol fra Frankrig og Storbritannien.

I dag – bortset fra at Frankrigs Macron stod over for over en million mennesker, der demonstrerede og krævede, at han skulle

træde tilbage – var en ganske god dag. Måske er det på tide at konfrontere den tåbelige sladder og de løgne, der har holdt Vesten bundet til en møjbeskidt kulturpessimisme, et beskidt og hæsligt syn på menneskeheden, en snavset eksistentialisme. Moses førte trods alt slaverne gennem ørkenen i fyrre år for at befri folket for slavelignende vaner og tankegods. Man kan hævde, at det aldrig burde have taget så lang tid ... men her er vi altså.

Kinas fredsplan for Ukraine bør straks sættes på verdens dagsorden

Den 22. marts 2023 (EIRNS) – Den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping afsluttede to dages intense topmøder i Moskva onsdag den 22. marts og bebudede en frugtbar styrkelse af deres bilaterale forhold på samtlige områder samt en opfordring til det internationale samfund om at anerkende, at “for at løse krisen i Ukraine er det nødvendigt at respektere alle landes legitime sikkerhedshensyn”, som det blev fastslået i deres fælles erklæring om strategiske anliggender. De to ledere erklærede, at det var nødvendigt at “opdatere og forbedre den internationale sikkerhedsarkitektur”, og de opfordrede udtrykkeligt til hurtigst muligt at overveje Kinas 12-punkts fredsforslag for Ukraine. (https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/wjdt_665385/2649_665393/202302/t20230224_11030713.html)

De advarede nøgternt om risikoen for en atomar konflikt, gentog deres tilsagn om, “at der ikke kan være nogen vindere i

en atomkrig, og at den aldrig må udløses”, samt opfordrede de andre fem atomvåbenstater, der har underskrevet denne offentlige bekræftelse – USA, Frankrig og Storbritannien – til at “følge aftalens vigtigste retningslinjer i praksis, herunder en effektiv reduktion af risikoen for en atomkrig og enhver væbnet konflikt mellem stater, der besidder atomvåben”.

At sige, at Kinas 12-punkts fredsplan for Ukraine faldt for døve ører i Washington, ville være en alt for positiv udlægning. Inden den overhovedet blev offentliggjort, havde udenrigsminister Blinken afvist forslaget på forhånd. I kommentarer om Xis besøg i Rusland sagde Blinken, at den kinesiske leder udelukkende ydede politisk rygdækning til en miskrediteret og isoleret Putin, og at det eneste Xi burde have sagt til Putin var, at han skulle trække sig ud af Ukraine. Talsmand for det nationale sikkerhedsråd, John Kirby, sagde, at Xi bare “bliver ved med at gentage den russiske propaganda om, at dette på en eller anden måde er en krig fra Vestens side mod Rusland”.

USA og Storbritannien skærpede deres krigsophidsende reaktion ved at meddele, at briterne ville sende Ukraine “ammunition, herunder panserbrydende granater, som indeholder forarmet uran”, mens fire medlemmer af den amerikanske kongres begyndte at agitere for, at Biden-administrationen skulle sende klyngeammunition til Kiev-regimet.

Denne desperate trang til at fortsætte krigen fra NATO's side kan kun forklares ved, at der er en tændt lunte på hele det transatlantiske finanssystem. Som Lyndon LaRouche ofte forklarede, er det sammenbruddet af det vestlige finanssystem, der er drivkraften i retning af krig.

I Europa har redningsplanen for den schweiziske Credit Suisse i weekenden ikke formået at dæmme op for den afsmittende effekt i banksystemet, og CS's derivatbeholdninger er uløseligt forbundet med ” modparterne” blandt de store banker på den amerikanske side. I USA følger First Republic Bank i

Silicon Valley Banks fodspor og vakler på randen af bankerot, mens finansministeriet og FDIC igen er klar til at redde hele det fallerede banksystem – på skatteydernes regning, ligesom i 2008, bare langt værre.

Som Helga Zepp-LaRouche udtalte i sin ugentlige webcast og i opfølgende diskussioner med samarbejdspartnere, må ødelæggelsen af hele nationers fysiske økonomier i udviklingssektorerne; fordrivelsen af utallige millioner af amerikanere ud i armod, narkotika og fortvivlelse; de endeløse aggressive krige, der ligesom Irak-krigen har været baseret på løgn og bedrag, simpelthen høre op nu. “Det er slut nu; så er det nok!” insisterede Zepp-LaRouche. “Enten handler vi, eller også ender vi alle sammen som Haiti, Afghanistan og Syrien.”

Nationerne i det Globale Syd må sammen med vrede borgere i USA og Europa insistere på, at Kinas fredsplan for Ukraine straks skal på verdens dagsorden, og at svaret på den finansielle nedsmeltning må være indkaldelse til en international krisekonference for at gennemføre Lyndon LaRouches fire love, og ikke endnu en dødbringende redningsplan.

Et vendepunkt i historien: En stor tragedie eller en succes uden fortilfælde?

Den 20. marts 2023 (EIRNS) – Vil USA's tidligere præsident Donald Trump blive arresteret i dag? Vil det lykkes præsident Xi og præsident Putin at opnå en fredsforhandling i Ukraine? Vil det amerikanske, britiske og NATO's geopolitiske establishment, der foreslår at ødelægge Taiwans økonomi, hvis Beijing overtager kontrollen med øen, blive fordrevet fra

magtens korridorer?

Det vigtigste spørgsmål: Hvad vil du foretage dig i dag og kvalificere dig til at udrette i morgen?

Lyndon LaRouche indledte sin tale til en konference i Schiller Instituttet den 21. marts 2003, morgenen efter at USA's og Storbritanniens morderiske krig mod Irak begyndte: "Der er en kombination af farce og tragedie i gang i Washington, D.C. Det er en slags Shakespeare-farce, hvor præsidenten spiller rollen som Kong Lear og vicepræsidenten rollen som Lady Macbeth. Men dette er en meget alvorlig sag. Nogle gange vil tåber gøre, hvad andre ikke vil gøre, og nogle gange finder den, der ønsker at få begået en stor forbrydelse, en tåbe til at gøre det, fordi han ikke vil vige tilbage for det, fordi han ikke véd bedre. Som denne stakkels præsident, der oprigtigt set ikke aner, hvad han gør. Har ingen idé om, hvad den virkelighed er, som han opererer i.

"Det vi må forstå er, at i denne tragedie, som i alle klassiske tragedier, i samtlige sande tragedier i historien, så er roden til katastrofen ikke folkets ledere. Den er ikke ledende institutioner. Det er folket selv, som bringer katastrofen over sig selv ved at vælge ledere eller ved at støtte ledere, som er årsagerne til denne katastrofe. Det er det, som den græske tragedie belærer os om. Det er, hvad Shakespeare underviser i. Det er det, som Schiller belyser. Det er sandheden."

Han advarede om, at konflikten ikke var lokal:

"Nu er der nogle mennesker, der mener, at krigen mod Irak er en krig mod Irak. Det er ikke en krig mod Irak. Det er en krig mod Irak som påskud for at starte en verdenskrig. Formålet bag dette er en verdenskrig, ikke en Irak-krig...

"Derfor må vi stoppe det. Denne krig er ikke uundgåelig. Dens fortsættelse er ikke uundgåelig. Vi må stoppe den. De der siger, lad os acceptere en uundgåelig krig og forsøge at rydde

op bagefter, er fjolser. Der er nemlig ikke noget bagefter. Der er kun en kontinuerlig krig...

“Kina er en af de nationer, som denne krig er rettet mod, hvilket giver dig en fornemmelse af, hvilke dimensioner det drejer sig om, hvad vi er oppe imod.

“Vi må stoppe denne krig.”
(https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/lar_key.html)

I dag truer krigen hele kloden gennem muligheden for atomkrig med Rusland, Kina eller begge dele!

Men sammenbruddet af det transatlantiske finansielle og intellektuelle system, som driver risikoen for atomkrig i dag, ligesom det driver implosionen af finanssystemet, har også været med til at katalysere skabelsen af et nyt system. Helga Zepp-LaRouche forklarede den 21. marts 2003: “Den eneste gode nyhed i alt dette er, at alternativet til det gamle system, der er ved at bryde sammen, allerede er ved at komme på plads. Den nye alliance mellem ... Rusland, Kina, Indien, Iran og mange andre lande, som forenes via den Eurasiske Landbro, er ved at finde sammen. Og vi ser nu et meget fremskredent stadium af noget, som Lyn forudsagde...”
(https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/helga_key-2.html)

Som det fremgår af en række tidligere og fremtidige diplomatiske succeser – fra Saudi-Arabien og Iran til Syrien og U.A.E., Brasilien og Kina, D.R. Congo og Rusland – er et nyt paradigme ved at sprede sig over hele kloden. Vil “Vesten” tilslutte sig det?

Strategisk styrkeprøve: Bankkrak eller samarbejde med Kina

Den 19. marts 2023 (EIRNS)- For at sige det mildt, er bankernes åbningstider de sidste to weekender blevet udvidet. "Alting-boblen" er nu udbredt overalt. Den fatale frygt blandt centralbankfolkene er, at de asiatiske markeder mandag morgen i Tokyo ikke længere vil gøre det foreskrevne, at parterne på begge sider af derivatkontrakter til en nominel værdi af 2 billioner dollars vil dukke op. Fra markedernes lukketid fredag eftermiddag begyndte en maraton af intense forhandlinger i disse dage. I weekenden handlede det om, hvordan man kan forhindre en implosion i Credit Suisse i at sprede sig og udløse et sammenbrud i det indviklede net af derivatvæsenets væv af derivatvæddemål, afviklet lige så hurtigt som en nuklear kædereaktion.

Tidligt søndag aften i Zürich havde Bank of London, den amerikanske centralbank, Federal Reserve, de finansielle tilsynsmyndigheder og formodede reguleringsmyndigheder i Storbritannien og USA, indgået aftaler med den schweiziske nationalbank om den seneste nødløsning. I sidste uge blev der kastet et historisk beløb på 54 mia. dollars efter Credit Suisse. I dag blegner det i forhold til de nye 225,6 mia. dollars, som den schweiziske regering har forpligtet sig til i forbindelse med aftalen om at lade UBS opsluge Credit Suisse.

Tidligt søndag aften i Washington meddelte den amerikanske centralbank i al stilhed, at de og fem andre store centralbanker i verden mandag morgen ville kaste sig ud i en ny syndflod af udstedelse af dollars – en gentagelse af "swap-

aftalerne" fra den 7. marts 2020, uden at der er nogen chance for, at det der dengang var et betagende, historisk niveau af "varm luft"-udstedelse, kan købe ret meget tid længere. Den amerikanske centralbank skal stille "nye løbende amerikanske dollar-swap-linjer" til rådighed for 7-dages-lån af dollars til centralbankerne i Storbritannien, Japan, Schweiz, den Europæiske Centralbank og Canada. Det fantasifulde forsøg på at udtørre inflationen med mekanismen med konstante renteforhøjelser er løbet lige ind i de systemiske svagheder fra de tidligere redningspakker fra 2008, svagheder, der gennem årene er blevet skjult med gratis penge, flere og mere eksotiske finansielle instrumenter og stadig ringere og mindre regulering. Alle skal lade som om, at dagen, hvor de faktiske aktiver skal afregnes, kan udskydes uendeligt langt væk – og den berygtede prærieulv i tegneserien "Roadrunner" kan trænes til aldrig at kigge nedad.

Umiddelbart før Zürichs offentliggørelse af 225,6 mia. dollars-hjælpepakken, gav Helga Zepp-LaRouche og EIR's økonomiske strateg Dennis Small en timelang effektiv, fremsynet analyse af rodet og vejen ud af det <https://twitter.com/ZepLaRouche/status/1636817130908729357?s=20>. Udviklingen resten af dagen understregede kun nøjagtigheden af den fremlagte overbliksanalyse.

På tærsklen til Kinas præsident Xi Jinpings ankomst til Moskva til tre dages samarbejdsdrøftelser med Ruslands præsident Vladimir Putin, gjorde Kinas nyhedsbureau Xinhua det krystalklart, at Xis Bælte- og Vej-pakke af store infrastrukturprojekter har været grundlaget for det voksende strategiske forhold til Rusland. Desuden forhindrer sådanne "win-win"-tilgange på det fysisk-økonomiske område ikke kun kræftfremkaldende finansielle bobler, men giver også mulighed for diplomatiske foranstaltninger, som f.eks. Kinas overraskende succes med en tilnærmelse mellem de bitre fjender Saudi-Arabien og Iran. I dag inviterede den saudiarabiske kong Salman faktisk Irans præsident Ebrahim Raisi til Riyadh for at

udforme deres fælles fremtid. Salman omtalte deres to lande som "brødre". Det er det nedværdigede, imperiale "hund-æder-hund"-syn på mennesker, der låser det nuværende Vesten fast i disse finansielle umuligheder, og ikke mindst militære umuligheder.

Biden-administrationens talsmand for Det Nationale Sikkerhedsråd, John Kirby, advarede Xi-Putin-mødet om, at hvis de fik den ubehagelige idé at arrangere et forslag om våbenhvile, så afviser USA det på stående fod. Den samme type frygt for det næste niveau af den strategiske udvikling mellem Kina og Rusland og den samme type ynkeligt klynkeri bliver i øjeblikket kastet efter Putin af den såkaldte "Internationale Domstol" – som dog ikke har nogen juridisk gyldighed for Rusland, USA, Kina, Indien eller mange andre lande. Deres PR-stunt med at udstede en "arrestordre" mod Putin for at redde de forældreløse børn i Donbass, børn, hvis forældre blev dræbt af Kiev-regimet selv, lige før Xi-Putin-topmødet er ikke bare "vand på en gås" for Putin, men endnu et tegn til det Globale Syd og verden om, at "kejseren er nøgen".

Hold øje med denne side de næste 24-72 timer, som om dit liv, ligesom dine venners og din families liv, er på spil, og foretag en kølig, rolig og hurtig organisering. Både topmødet i Moskva og centralbankernes panik sker i realtid.

**Klik her for panelerne 2-4.
Online konference lørdag-**

søndag den 15. og 16. april 2023 kl. 15 eller senere: Uden udvikling af samtlige nationer kan der ikke skabes varig fred på planeten

Panel 1:

Tilmelding her.

Konferencen kan også ses live eller senere på denne side.

PANEL 1- lørdag 15. april, kl. 15:00-18:00: Den voksende fare for 3. Verdenskrig understreger nødvendigheden af en ny sikkerhedsarkitektur

Der er en voksende og ekstrem bekymring for, at den nuværende geopolitiske konfrontation mellem USA, Storbritannien og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side kan føre til en optrapning og en global, muligvis atomkrig. Dette kommer til udtryk i en række fredsplaner vedrørende krigen i Ukraine fra Kinas Xi Jinping, Brasiliens Lula da Silva, Tyrkiets Recep Erdogan og pave Frans. Det, der er nødvendigt nu, er hurtigt at overvinde geopolitikken og indføre en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle verdens landes interesser.

Moderator: **Dennis Speed**, The Schiller Institute (U.S.)

1. **Helga Zepp-LaRouche** (Germany), Founder, The Schiller Institute, Keynote Address: "Great Prospects for the Development of the Global Majority"

2. **Connie Rahakundini Bakri** (Indonesia), Lecturer, strategic analyst, "Quadruple Foundations Towards Building the World Anew"
3. **Charles Liu** (China), Founder, HAO Capital; Senior Fellow at Taihe Institute, "The Secret of the Chinese Economic Success"**Brief Q&A Session**
4. **Amb. Igor Romanchenko** (Russia), Ambassador of the Russian Federation to Peru; Greetings to the Conference
5. **Dr. Alexander Bobrov** (Russia), Acting Dean of the School of Government and International Affairs, MGIMO University (Moscow State Institute of International Relations): "New Security Architecture in the Mirror of Russia's Foreign Policy Concept 2023."
6. **Scott Ritter** (US), former UN Weapons Inspector in Iraq
7. **Wolfgang Effenberger** (Germany), Author, "The Foundations of International Law"
8. **Michael von der Schulenburg** (Germany), former UN/OSCE Diplomat; "The Absolute Importance of the U.N. Charter"
9. **Lt. Col. (ret.) Ralph Bosshard** (Switzerland), Swiss Armed Forces; consultant, military-strategic affairs; "The War in Ukraine is an Indicator and Accelerator of the Decline of the West"

PANEL 2 – lørdag 15. april, kl. 19:00-22:00: Den " Globale Majoritet " og den internationale fredsbevægelse kæmper for det samme formål

Nationer i det såkaldte "Globale Syd", som for nylig blev beskrevet præcist som den "Globale Majoritet", sætter en stopper for den såkaldte "Regelbaserede Ordens" yderligere plyndring af deres nationer og ødelæggelse af deres suverænitet. De er fast besluttet på at gøre en ende på kolonialismen en gang for alle. Den fremvoksende fredsbevægelse i Europa og USA, som tilsidesætter splittende ideologier, tager fat på det samme underliggende problem: at det transatlantiske finanssystems sammenbrud er drivkraften i retning af krig.

Moderator: **Stephan Ossenkopp**, The Schiller Institute (Germany)

1. **Diane Sare** (US), LaRouche Candidate for United States Senate, 2024; Keynote Address
2. **H.E. Donald Ramotar** (Guyana), Former President of Guyana
3. **Prof. Georgy Toloraya** (Russia), Deputy Director, Russian National Committee on BRICS Research "The Expanding Role of the BRICS+ in Shaping a Better World"
4. **Herman (Mentong) Tiu Laurel** (Philippines), Political commentator, Organizer of the Philippine BRICS Strategic Studies think tank; "The LaRouche Movement Combatting the Remilitarization of the Philippines"
5. **Mutalemwa George** (Tanzania), Africa Peace and Development Network
6. **Nick Brana** (US), National Chair, People's Party
7. **US Peace activist**
8. **Jack Gilroy** (US), Organizer, Pax Christi, NY State/ Pax Christi International; Board Member, New York Veterans for Peace
9. **Michel Cibot** (France), Mayors for Peace

Q&A Discussion Period

PANEL 3 – søn. 16. april, kl. 15:00-17:30: Stop kasinoøkonomien, før det er for sent

Det transatlantiske finanssystems systemiske sammenbrud ødelægger hele nationers fysiske økonomi og driver verden i retning af krig. Der er en fornyet diskussion om behovet for en Glass/Steagall-konkursbehandling af det internationale finanssystem for at gøre en ende på kasinoøkonomien, samt om behovet for Lyndon LaRouches Fire Love. Verden, og alle nationer i den, må gå tilbage til fysisk økonomi i stedet for pengepolitiske værdier. Et vigtigt eksempel herpå er landbrugssektoren, som skal kunne dække verdensbefolkningens internationale fødevarebehov. Et manifest fra landmænd fra hele verden er under udarbejdelse og vil blive drøftet under

dette panel.

1. Moderator: **Claudio Celani**, *EIR Strategic Alert* (Italy)

1. **Video of Lyndon and Helga LaRouche at Moscow press conference on the eve of their testimony at Russian State Duma hearings (2001): "The Policy Changes Needed to Overcome the Collapse"**
2. **Dennis Small** (US), *Executive Intelligence Review* (US); Keynote Address: "The Missing Ingredient: LaRouche's Principles of Physical Economy"
3. **Cong. Benjamin Robles** (Mexico); "The Fight for Food, the Fight for a New World Order"
4. **Robert "Bob" Baker** (USA) Schiller Institute Agriculture Commission—"Three Principles"; **Dr. Jaap Hanekamp** (The Netherlands) Chemist, Professor, University College Roosevelt; "End the Nitrogen 'Scientism' Scare; Produce Food"; **Philippe Grégoire** (France) President of the National Movement of Cattle Breeders from Our Regions: "Cooperation, Not Competition for the Development of Each Country"; **Bill Bullard** (USA) CEO of R-CALF USA "We Food Producers Stand Together"; **James "Jim" Moore** (USA) Former President Alaska Trollers Association: "Anti-Monopoly Collaboration, Plus Science and Morality Mean Food for All"
5. **Julio De Vido** (Argentina), former Minister of Economics and Public Works, former member of Congress: "The Future Challenges Us: Resilience or True Transformation"
6. **Marcos de Oliveira** (Brazil), Publisher, *Monitor Mercantil*: "Brazil Is Back"
7. **Pedro Páez** (Ecuador); former Minister for Economic Policy (2007-2008), "Three Pillars of the Alternative to the Bankrupt System of Financial

Speculation”

8. **Diogene Senny** (DR Congo); Secretary General of the Pan-African League – UMOJA; “Debt Cancellation to Generate an African Renaissance”
9. **Dr. Mohammad A. Toor** (Pakistan-US), Chairman of the Board of the Pakistan-American Congress; “The World Needs the New Model of Development of the BRI”
10. **Simon Miller** (US); LaRouche Youth Movement: “Belarus’s Great Stone Industrial Park in the New Silk Road”

Q&A Discussion Period

PANEL 4 – søn. 16. april, kl. 18:30-21:00: Det nødvendige filosofiske grundlag for det nye paradigme

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, foreslog i november sidste år ti principper som grundlag for at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse omfatter behovet for at bringe menneskets fysisk-økonomiske praksis, der er centreret om videnskabelig og kulturel kreativitet, i overensstemmelse med det fysiske univers’ love, og de underliggende filosofiske spørgsmål om menneskesynet, herunder bekræftelsen af at mennesket er karakteristisk godt, og at alt ondt er et resultat af manglende udvikling – og derfor kan bringes til ophør.

KONCERT – søndag den 16. april kl. 22:00: De fire paneler på konferencen vil blive fulgt op af en koncert med Schiller Instituttets kor: “Lad os have fred: Händels Messias”; Online & St Paul & St Andrew.

1. Moderator: **Helga Zepp-LaRouche**, Schiller Institute (Germany)

1. **Jacques Cheminade** (France), President, Solidarité et Progrès, former French Presidential Candidate

2. **Dr. Chandra Muzaffar** (Malaysia), Founder and President, JUST International; “The Importance of the Chinese and Russian Engagement in Southwest Asia and the World”
3. **Amb. Chas Freeman** (US), former US Ambassador to Saudi Arabia, former Deputy Chief of Mission to China; “Chinese Diplomacy Replaces U.S. Militarism in the Mideast”
4. **Prof. Cord Eberspaecher** (Germany), “The Amazing Lack of China Competency in the West.”
5. **Graham Fuller** (US), former U.S. diplomat, former Vice Chairman of the CIA’s National Intelligence Council; “China Supersedes U.S. ‘Weaponization’ of Diplomacy With Development”
6. **Shakeel Ahmad Ramay** (Pakistan), CEO, Asian Institute of Eco-Civilization Research and Development; “A Contribution to the Discussion of Principles”

Tilmelding her.

CONCERT–Sun., April 16, 4:00 p.m., ET.: The four panels of the conference will be followed by a concert by the Schiller Institute Chorus: “Let Us Have Peace: Handel Messiah”; Online & St Paul & St Andrew

Get concert tickets to view online

Lidt mere end et år efter at krigen i Ukraine, som i virkeligheden allerede var begyndt i 2014, eskalerede med den russiske militære operation, er det meget tydeligt, at det virkelige problem ikke er Ukraine. Det er en stedfortræderkrig mellem USA, Storbritannien og NATO på den ene side og Rusland på den anden side – samtidig med at en konflikt med Kina også truer. Det egentlige anliggende er, at nationerne i det Globale Syd forsøger at slippe af med den koloniale orden, denne gang for altid, og at de nu er blevet den Globale Majoritet.

Schiller Instituttet har fra starten på en række konferencer, der begyndte den 9. april 2022, insisteret på, at den eneste løsning på denne krise ville være oprettelsen af en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne for hvert enkelt land på planeten. Dette synspunkt deles af flere og flere kræfter i verden. Det seneste eksempel herpå er det kinesiske 12-punkts-forslag for Fred i Ukraine.

For fem måneder siden lancerede Schiller Instituttet den igangværende runde af internationale konferencer for "Verdens politiske og sociale ledere": Stop faren for atomkrig nu" den 7. oktober 2022, og verden har ændret sig dramatisk. Der er et "tektonisk skift" i gang i verdenspolitikken, hvor nationerne i det Globale Syd sætter sig op imod den unipolære verdensorden med krige og dødbringende finansielle plyndringer fra Wall Streets og City of Londons finansinteresser.

Tyngdepunktet i verdensudviklingen har nu flyttet sig til den Globale Majoritet. I modsætning til propagandaen i de vestlige massemedier er det ikke Rusland og Kina, der er isoleret. Det er Vestens politik, som ikke længere accepteres af flertallet af verdens befolkning. Kinas 12-punkts-fredsforlag for Ukraine er i øjeblikket genstand for en bred diskussion. Dette falder i tråd med pavens tilbud om, at Vatikanet kan fungere som mødested for forhandlinger uden forhåndsbetingelser, med den brasilianske præsident Lulas forslag om en "fredsklub" bestående af en række nationer i Syd, der skal hjælpe med at finde en forhandlingsløsning på krigen, og med talrige andre forslag på internationalt plan.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, har hilst det kinesiske forslag velkomment og har tilbudt sin egen udarbejdelse af ti principper, der bør ligge til grund for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som et forhandlingsoplæg i samme retning.

Den kendsgerning at de Globale NATO-nationer, anført af

Storbritannien og USA, afviste Kinas fredsforslag uden videre, næsten før de havde læst det færdigt, afslører, at deres faktiske politik, som de selv har erklæret offentligt, er at splitte og inddæmme Rusland og Kina – helt frem til og inklusive et atomopgør med disse atommagter.

Ethvert land, der ikke vil tilslutte sig denne unipolære politik, trues nu med "Nord Stream"-behandlingen. Tilsløringen af ansvaret i denne sag betyder, at faktiske militære angreb på civil infrastruktur nu er en legitim mulighed overalt i verden.

Den drivende kraft bag al denne krigsfare udspringer af den systemiske sammenbrudskrise i det transatlantiske system med dets 2 billioner dollars i ubetalelige finansielle aktiver. Politikken med dramatiske renteforhøjelser, som den amerikanske centralbank er ved at presse igennem, betyder en nært forestående bankerot og økonomisk og social opløsning i de sydlige lande.

Derfor er kampen for at stoppe faren for atomkrig og kampen for at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle den samme kamp. Den vil enten blive vundet sammen eller tabt sammen. Og hvis de vestlige magter fastholder deres nuværende kurs, bliver atomkrig mere og mere sandsynlig. Hvis vi ikke ændrer os, vil vi høste det, vi har sået, og vi vil sandsynligvis ikke engang være til stede til at fortælle den sørgelige historie til vores børn og børnebørn.

I dag står det indlysende klart, at Ruslands og Ukraines sikkerhed er uløseligt forbundet med hinanden. Kun Rusland kan garantere Ukraines sikkerhed, og Ukraine kan bidrage til at garantere Ruslands sikkerhed, bl.a. ved at etablere sin neutralitet som led i en forhandlingsløsning på konflikten.

Den 17. november 2022 udsendte arrangørerne af konferencerne "Stop faren for atomkrig nu" en erklæring og en opfordring til handling, som vi stadfæster på nuværende tidspunkt:

“Vi anerkender og understreger, at Rusland, ligesom USA, NATO, Ukraine og alle andre lande, har legitime sikkerhedshensyn, som skal tages i betragtning og blive en af hjørnesteenene i den nye sikkerhedsarkitektur. En tilbagevenden til de vellykkede principper fra den Vestfalske Fred i 1648 – respekt for suverænitet, engagement i modpartens bedste og eftergivelse af gæld, der umuliggør ægte økonomisk udvikling, er den slags arkitektur, vi efterstræber i dag.

“Det fælles bedste for den ene menneskehed er den obligatoriske forudsætning for det gode for hver enkelt nation. Således vil vi blandt alle verdens nationer være i stand til at bidrage til at opbygge en organisation af borgere med fælles global indsats og på den måde etablere os som en drivkraft, der kan påvirke den internationale politiske debat.

“Vi opfordrer mennesker af god vilje i hele verden – uanset vores mangfoldige og naturlige forskelle – til at deltage i denne proces med overvejelser og søgen efter fredelige løsninger, herunder en grundig undersøgelse af den alternative økonomiske politik med henblik på at erstatte spekulation, som har skabt så megen fattigdom og lidelse, med et system baseret på produktion og fremskridt, der kan opfylde behovene hos en voksende verdensbefolkning.”

Verden har et påtrængende behov for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som repræsenterer alle verdens landes interesser. Helga Zepp-LaRouche har foreslået ti principper som et grundlag for en sådan arkitektur. Præsident Xi Jinpings tre initiativer, det Globale Sikkerhedsinitiativ (GSI), det Globale Udviklingsinitiativ (GDI) og det Globale Civilisationsinitiativ (GCI), er en klar repræsentation af dette koncept.

HVOR: schillerinstitute.com

Tilmelding her.

Det er tid til forandring

Den 6. marts 2023 (EIRNS) – Vil det kollektive Vesten (som allerede er en opsplittet forsamling) genvinde sin fornuft og droppe den politik, der fører verden til global krig og atomar tilintetgørelse?

En mulighed foreligger i denne uge i USA, hvor en forventet afstemning om en War Powers Act-resolution vil opfordre medlemmerne af Repræsentanternes Hus til at tage stilling til at afslutte USA's ulovlige militære tilstedeværelse i Syrien.

Hvis der opstår en revne i hykleriets dæmning, vil en sandfærdig politik så være i stand til at fjerne den?

General Milley besøgte Syrien i lørdags den 4. marts. Han udgjorde en del af en besættende militærstyrke, der fortsat opererer i et suverænt land uden dets tilladelse. Hvad med suverænitæt og territorial integritet?

For USA's, Storbritanniens og NATO's akse er kurderne, en minoritetsgruppe i Syrien, som angiveligt har brug for beskyttelse mod Damaskus-myndighedernes hærgen, der ledes af den formodede entusiast for kemiske våben, Bashar al-Assad. Hvad med Donetsk og Lugansk, som har været udsat for militære angreb fra myndighederne i Kiev i det meste af et årti med omkring 14.000 eller flere dræbte? De påståede forsvarere af demokratiet løj og gav udtryk for støtte til en Minsk-fredsproces, samtidig med at de planlagde en generobring af disse områder

Argentina har trukket sig ud af en pagt fra 2016 med Storbritannien, som afgav kontrol over Malvinas-øerne til Storbritannien. Men ifølge den britiske udenrigsminister Cleverly er øerne britiske: "Øboerne har ret til at bestemme

deres egen fremtid – de har valgt at forblive et selvstyrende britisk oversøisk territorium”, erklærede han. Har befolkningen på Krim og i de østlige provinser i Ukraine lov til at bestemme deres egen fremtid?

Kina beskyldes for alle mulige grusomheder i Xinjiang, og der stilles krav om, at “det internationale samfund” skal tage kampen op med det, som USA, Storbritannien og NATO-aksen betragter som et grusomt autokrati. Men har de samme magter, der har direkte ansvar for Minsk-processen, gået i brechen for befolkningen i Donetsk og Lugansk, hvoraf et flertal tydeligvis ikke ønsker at blive administreret af Kiev?

Den “regelbaserede orden” synes at have lige så mange undtagelser som regler. Frihandel og åbne markeder hyldes, undtagen for Kina. Suverænitet og territorial integritet er ukrænkeligt, undtagen for Irak, Syrien, Libyen og Krim. Terrorister skal udryddes og straffes overalt i verden, undtagen Nord Stream-bombemagerne.

Muligheden for at afslutte besættelsen af Syrien er en flanke. Det samme er Seymour Hershs afsløring af Nord Stream-bombningen. Det er muligheder, der er velegnede til at blive udnyttet til at fremkalde en meget mere omfattende ændring.

En ny verden er ved at bryde frem. Efterhånden som det transatlantiske finanssystem smuldrer og opløses, flyttes verdensmagten til Eurasien, til det Globale Syd i bredere forstand. Lederne af mange nationer har i stigende grad tillid til Kina og Rusland frem for til “Vesten”. De globale indvirkninger af den NATO-Rusland-krig, der hovedsageligt udspiller sig i Ukraine, katalyserer og fremskynder kun disse ændringer. Briterne så skriften på væggen for flere år siden og har sammen med deres amerikanske venner anvendt Russiagate og anti-Kina-kampagnen for at opretholde kontrollen. Selv om det ikke er muligt for dem at opnå dette, kan det lykkes dem at skabe atomar ødelæggelse.

Det Globale Syd har fået nok af dette hykleri. Har borgerne i "Vesten" også?

Nedtælling i USA: 14 dage tilbage til afstemningen i Repræsentanternes Hus om H. Con. Res. 20 om at trække amerikanske styrker ud af Syrien

Den 2. marts 2023 (EIRNS) – Verdenskrigsmaskinen af nationer, alias Global NATO, har i denne uge udfoldet sig på ganske særlige måder, men alle er de en del af den samme NATO-dynamik til fremme af krig og udøvelse af folkedrab. Samtidig har de kræfter, der samler momentum imod dette – som det ses i de seneste to ugers massedemonstrationer i det transatlantiske område – en vældig styrke som kan besejre ondskaben, på grund af forpligtelsen til sandhed og kærlighed til menneskeheden. Det gælder blandt andet om at forhindre et atomart holocaust.

På den krigsførende front lykkedes det med en fordærvet afstemning i det amerikanske Repræsentanternes Hus i Washington DC den 27. februar at forlænge varigheden af de amerikanske sanktioner mod Syrien, der blev vedtaget i 2019, kendt som "Caesar-sanktionerne" (betegnelsen angiver en anonym kilde af påståede fotos af grusomheder begået af Bashar al Assads regering, uden beviser).

Ved at opretholde disse sanktioner, i lyset af

jordskælvskatastrofen, fortsætter den undergravning, forarmelse og besættelse af Syrien, som har stået på i 12 år. Afstemningen i Kongressen er en fortsættelse af Obamas/Trumps/Bidens politik for sanktioner, krigsførelse og besættelse af dette land i al den tid, og afstemningen stadfæster anvendelsen af sanktioner i det hele taget. Afstemningen blev 414 mod 2 (for House Resolution 132), idet rep. Thomas Massie (R-Tenn) og Marjorie Taylor-Greene (R-GA) stemte nej.

På den krigsførende front i New Delhi forsøgte Gruppen af de 20 udenrigsministre (G20FFM) i dag og i går på mødet i Gruppen af Syv (G7) og de NATO-nationer, der er på linje med NATO, at mobbe andre G20-nationer til at følge med det Globale NATO for at fordømme Rusland i forbindelse med "spørgsmålet" om Ukraine. Storbritanniens, USA's og Hollands udenlandske udsendinge var meget udfarende. USA's minister Antonio Blinken tordnede inden mødet begyndte imod at Kina vovede at blive ved med at stå "på begge sider" af Ukraine-spørgsmålet, men at det skulle fordømme Rusland.

Den nye " Globale Majoritet" tilsidesætter imidlertid disse særtilfælde og vokser minut for minut. I New Delhi erklærede Indiens premierminister Narendra Modi, der i øjeblikket er G20-formand, i dag, at han taler og fortsat vil tale med "det Globale Syds stemme". Han fokuserede sine bemærkninger og dagens dagsorden på behovet for, at alle nationer tackler kriserne med hensyn til de basale behov – fødevarer, energi, gældslettelse og andre områder – og dernæst samarbejder om at bekæmpe terrorisme, narkotika og en række andre fælles trusler. Der kunne ikke blive tale om en fælles erklæring, der fordømmer Rusland. I stedet blev der udsendt en " formandskabserklæring".

Hvis vi vender os mod USA, er den måde, hvorpå man fuldt ud kan begribe Kongressens afskyelige afstemning for sanktioner tidligere på ugen, at orkestreringen af denne afstemning var et direkte modsvar på den verdensomspændende, tiltagende

fordømmelse af sanktioneerne i Syrien (og andre steder) og afvisningen af selve det Globale NATO. Schiller Institutet og dets samarbejdspartnere spiller en afgørende rolle i denne mobilisering.

Blandt de seneste initiativer er der planlagt massedemonstrationer denne lørdag den 4. marts af "End the Siege"-kampagnen i mindst 13 nationer og snart i flere nationer med det formål at gøre en ende på de forhold, hvor "syrerne kvæles af disse sanktioner med mangel på brændstof, elektricitet, vand og endog mad". En af de igangsættende grupper i denne kampagne er "Jordanian Peoples' Committee for Relief."

Et umiddelbart mål for vores mobilisering i USA er at udstede påbud til Kongressen om at vedtage det lovforslag, der blev fremsat i februar, om at trække alle USA's væbnede styrker ud af Syrien. Det drejer sig om House Concurrent Resolution No. 20, indgivet af rep. Matt Gaetz (R-FL), som på et tidspunkt i løbet af de næste 14 dage skal til afstemning, i henhold til protokollen om at være en "privilegeret" resolution, til hasteafstemning, i henhold til "War Powers Act".

Deltag i mobiliseringen nu. I en personlig besked, som en amerikansk Pax Christi-organisator sendte ud i dag, hedder det: "Vi ved, at amerikanske tropper befinder sig i mere end 800 lejre rundt om i verden, og det må ændres. Der er nu en mulighed for at trække de amerikanske tropper i det krigshærgede Syrien ud. Læs venligst denne rapport [vedhæftet] og benyt lejligheden til at tvinge republikanerne og demokraterne til at få vores tropper ud af Syrien. Lad dig venligst ikke afskrække af nogen form for pragmatisme fra et af partierne eller de personer, der opfordrer til at gennemføre denne handling. Det afgørende behov er at hjælpe med at afslutte den udenlandske besættelse, trække de amerikanske tropper ud og ophæve sanktioneerne, så det syriske folk kan få mad og materialer, der i øjeblikket blokeres af USA.

“Denne grusomhed skriger til himlen om en løsning og intervention. Forlang at USA’s folkevalgte trækker tropperne tilbage og ophæver sanktionerne for at redde det syriske folk og den syriske kultur.”

Foto: Ahmed Akacha, Pexels CC0

Et gennembrud i amerikansk tankegang: “Houston, vi har en løsning!”

Den 19. februar 2023 (EIRNS) – Denne uge markerer en vending i verdenssituationen, hvor folk i de “fangne transatlantiske nationer” bevæger sig for at afvise den tåbelige march mod atomar ødelæggelse. Har menneskeheden brug for krig? Menneskeheden har hverken brug for eller råd til krig. Krige er blevet sværere at vinde, selv om de er blevet lettere at føre. Nu er krigens umenneskelighed i det større perspektiv blevet den daglige oplevelse af umenneskelighed i det mindre perspektiv i form af masseskyderier, mord og selvmord i USA, herunder nedskydningen af en katolsk biskop i Los Angeles i går.

Det våben vi må anvende er ikke krig eller vold, men sandheden, som kan “jage løgnens ondskab ud sindet”. Og vi skal bruge det uafsladeligt. I denne uge har Schiller Instituttet iværksat en række “eksperimenter med sandheden”, en kombination af symposier, publikationer og gadeorganisering, hvorved først tusinder og siden titusinder inddrages i en folkeoplysende masseuddannelse på det højeste mulige niveau, under de for nogle måske mest usandsynlige omstændigheder.

Et eksempel: I Washington, D.C., ved afslutningen af søndagens "Rage Against the War Machine"-møde, blev en samtale mellem en arrangør fra Schiller Institutet og en tilsyneladende mangeårig modstander af LaRouche vendt på hovedet via en diskussion om, hvorfor Gottfried Leibniz, og ikke den tidlige Karl Marx, var kilden til den revolution i videnskaben om fysisk økonomi, som var det rette grundlag for at fremme menneskehedens udvikling. "Modstanderen" havde netop skrevet en bog indeholdende en diskussion om Leibniz og hans Theodicy, som organisatoren, uden at vide det, havde bragt på bane over for ham et øjeblik forinden. "Ingen har nogensinde diskuteret Leibniz i denne økonomiske kontekst med mig før". Ved at fastslå denne uerkendte betydning af Leibniz, som også var den vigtigste filosofiske indflydelse på Den amerikanske Frihedskrig, blev de tilsyneladende "forskelle" med LaRouche, der "går næsten fem årtier tilbage", pludselig omsat til en helt ny sammenhæng.

Denne "coincidentia oppositorum" – "sammenfald af modsætninger", som blev løst på et højere plan – var det optimistiske syn og ønske hos de fleste af deltagerne blandt de over 3.500 mennesker, der deltog i søndagens demonstration. Den nationale, alders- og generationsoverskridende og politisk mangfoldige begivenhed var enestående. Ingen havde deltaget i noget lignende før. Det begejstrede og opløftede flere af talerne ved demonstrationen. Selve arrangementets særlige karakter neutraliserede de skrøbelige forsøg på at forstyrre, gav mange af talernes indhold en følelse af ikke blot lettelse og begejstring, men også af "noget bedre", som forsamlingen både bebudede og repræsenterede. Der er et nyt potentielt reservoir af god vilje og solidaritet blandt amerikanerne, hvis vi ønsker det, med resten af verden.

Blandt de festlige bannere, som blev fremvist under hele livestreamingen af demonstrationen, var der et banner med et verdenskort. Det proklamerede: "Peace Through Development-Schiller Institute" med illustrationer af World Land-Bridge,

North American Water And Power Alliance Project (NAWAPA), Transaqua Project for Africa osv. Et andet banner proklamerede: "Join the Chorus for Peace-Dona Nobis Pacem" med billeder af pave Frans og Brasiliens præsident Lula. Et tredje viste billeder af lederne af BRICS-landene, herunder Vladimir Putin og Xi Jinping, med overskriften: "Helga Zepp-LaRouche siger: For at stoppe 3. verdenskrig må USA tilslutte sig det nye paradigme-Schiller Instituttet." Under livestreamet var det sidste banner særligt fremtrædende i baggrunden bag hver taler, og alle tre bannere blev fremvist under hele forløbet.

"Dona Nobis Pacem", som blev sunget af omkring 30 medlemmer af den 70-personer store Schiller-delegation, gav genlyd, da omkring 700 mennesker marcherede fra Lincoln Memorial til Det Hvide Hus. Dette var overraskende nyttigt til at afværge i hvert fald et delvist organiseret forsøg på at forstyrre. Da andre demonstranter hørte sangen, kommenterede de til de øvrige, herunder medlemmer af Schiller Instituttet: "Det er præcis, hvad vi skal gøre". Skab et glædeligt postyr, ja, men med et optimistisk indhold og i bel canto-form. Så giver det genlyd og udstråler derfor den optimisme, uden hvilken det ikke er tænkeligt, endsige muligt at stoppe krigen.

Selve tanken om at de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på ideer fra Nikolaus af Cusa fra det 15. århundrede, bliver grundlaget for en folkelig massebevægelse for social forandring, er så dristig og så indlysende rigtig, at den kan og vil kunne fungere.

NATO's terrorbombning af Nord Stream imod Tyskland og Rusland; opretholdelsen af dødbringende "Caesar-sanktioner" mod syriske børn og familier, der går så vidt som til at bruge de nylige jordskælv som våben mod dem; den ufølsomme indrømmelse fra flere fejlagtige ledere om, at "vi aldrig har haft til hensigt at forhandle fred med Rusland, selv om vi fortalte både russerne og offentligheden det modsatte"; og den bevidste affolkning af Ukraine ved fortsat britisk/amerikansk støtte

til en krig, som de ikke kan vinde, hvilket gør dem til en militær stedfortræder i en total finansiel krig mod Bælte- og Vej-Initiativet og den nye globale udviklings-, sundheds- og sikkerhedsarkitektur, der er ved at blive omfavnet i Sydamerika, Afrika og Asien i en genopstået "Bandung-ånd" – alt dette afslører, at de nuværende regeringer i alle de transatlantiske nationer, hver og en, er "blevet kontrolleret på vægten og fundet utilstrækkelige". Det råber på det nye lederskab, der dukkede op som en spirende kim ved søndagens Lincoln Memorial-møde.

I denne uge, startende med gårsdagens Washington-møde; tirsdagens (21. februar) Schiller-symposium: "Syriens sanktioner må ophæves!"; torsdagens (23. februar) "Undersøg Nord Stream afsløringerne": Stop Nuclear World War Three!" og lørdagens kulminerende serie af verdensomspændende demonstrationer, herunder måske op til 200 demonstrationer i de næste dage alene i Tyskland, udgør samlet set et forslag til en måde at ændre hele den nuværende banale "aktivistiske politik".

Vi kan sige farvel, hvis vi vælger det, til den mediedrevne "mangel på identitets"-politik, til venstre-højre-stilstand, til FBI's orkestrerede "vold er din ven"-ungdomsstunts. Den tidligere præsidentkandidat Tulsi Gabbards skarpe karakteristik af realiteten af atomkrig og Helga Zepp-LaRouches overraskende præsentation på skærmen i slutningen af atomvåbeneksperten Steve Starrs skarpe videopræsentation viste både situationens alvor samt de omhyggelige foranstaltninger for at komme væk fra ragnarok. "Der kan være noget, der er for sent", formanede Martin Luther King Amerika. Måske vil tiden i denne uge begynde at ændre sig, når vi nu skynder os at bevæge det moralske univers i retning af retfærdighed.

Kampvogne, kampfly, langtrækkende missiler til Ukraine; bliver atomvåben det næste?

Den 9. februar 2023 (EIRNS) – Efter at have optrådt i London, tog Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj i går sit gadecircus til Paris og derefter Bruxelles til topmøder med EU, hvor han krævede, at disse nationer forsyner Kiev med “artillerikanoner, ammunition, moderne kampvogne, langdistancemissiler og moderne kampfly”. Det er sandsynligt, at EU-landene straks kommer til at følge London i takt, og levere alt det som Zelenskyj kræver – og mere til.

Snart vil disse våben blive brugt til at iværksætte angreb dybt ind på russisk territorium, herunder Krim – hvis Londons manuskript fortsat følges. Inden længe vil der blive iværksat Global NATO-aktioner mod Kina, hvilket vil åbne en anden front i deres krig, som NATO’s generalsekretær Jens Stoltenberg gjorde det klart under sit besøg i USA, da han udtalte: “Sikkerhed er global. Det der sker i Asien har betydning for Europa, og det der sker i Europa har betydning for Asien og naturligvis også for Nordamerika.”

Der går ikke en dag, hvor Rusland undlader at advare om konsekvenserne af disse uforsvarlige handlinger og ofte indleder dem med et råd: ” Fortæl ikke, at vi ikke har advaret jer”. I dag var det den russiske ambassade i London, der advarede om “den blodige høst”, som den kommende fase af optrapning vil medføre, samt de militære politiske konsekvenser, der følger heraf for det europæiske kontinent og hele verden”. I dag udsendte det russiske udenrigsministerium også en erklæring, hvori det understreges, at USA i praksis har indledt en total, hybridkrig mod Rusland, “som udgør en

reel fare for et direkte militært sammenstød mellem to atommagter”.

Snart vil vi ønske, at vi havde reageret tidligere for at stoppe denne vanvittige spiral ind i en atomkrig; at vi havde taget imod pavens opfordring til en forhandlingsløsning; at vi havde støttet den brasilianske præsident Lulas tilbud om at danne en “fredsklub”; – og frem for alt, at vi havde lyttet til Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches advarsler, løsninger og forstandige ord.

De ord, som Lyndon LaRouche nedfældede for næsten 46 år siden i en artikel, der blev offentliggjort den 1. august 1977 i Campaigner Magazine under titlen: “Jürgen Ponto Victim of Carter Assassination”, giver os i dag et klokkeklart signal. Vi er i stand til at formidle dem til jer igen i dag takket være LaRouche Legacy Foundation’s bestræbelser på at opspore, arkivere og gøre hele LaRouches værk tilgængeligt for offentligheden verden over. LaRouche skrev fra Wiesbaden i Tyskland dagen efter, at Dresdner Banks Jürgen Ponto var blevet myrdet af den såkaldte “Baader-Meinhof”-bande, og forklarede forbindelsen mellem dette mord og faren for atomkrig og afsluttede sin hasterapport fra 1977 med et afsnit med overskriften “Kæmp for fred”:

” Hav ingen illusioner. Når mennesker vælger krig, enten ved at vælge eller ved at undlade at handle for at forhindre den, kan de ikke bestemme, hvilken vej krigen vil udvikle sig. Hvis krigen bryder ud, vil den blive udkæmpet for at vinde for enhver pris. I krig er den grundlæggende fare den, at man taber krigen. Der vil ikke blive nogen konventionel krig i Europa, ingen taktisk-atomar forstærket form for konventionel krigsførelse, indtil USA er blevet tilintetgjort som nation, og slagmarkerne i Centraleuropa først er blevet forberedt til angreb ved at klargøre disse områder med maksimal mætning med atomare, bakteriologiske og kemiske krigsførende “artilleri”-kapaciteter. Den, der ikke vil føre krig på denne måde og på disse betingelser fra begyndelsen, er derfor sikker på at tabe

krigen. Det er følgelig, hvad krig ville være, og intet andet.

“For at kæmpe for fred, for at undgå krig, må de politiske og militære ledere først kigge ind i Helvedes radioaktive indre. Når de først har set krigens helvede, som den nødvendigvis vil blive ført, skal de forestille sig selv midt i denne krig og tænke tilbage på dengang, hvor de kunne have forhindre den. Lad dem fokusere denne forudseende lidenskab af bitter beklagelse på det nuværende øjeblik, og lad dem handle for at forhindre krig med den samme skånselsløse, grumme beslutsomhed, hvormed krigen skulle udkæmpes ...

” Indfang Jürgen Pontos zombie-mordere med alle midler. Men at pågribe disse stakkels, fornedrede stakler løser ikke rigtig problemet. Vil man tillade, at nationernes ledere bliver nedskudt, og blot arrestere de ynkelige redskaber, som de egentlige mordere udnytter? En nation, der tillader en sådan skueproces, har mistet sin sjæl, sine kvalifikationer til at overleve. Se derefter på almindelige arbejdende menneskers og andre europæeres ansigter, som jeg iagttager disse ansigter. Betragt ansigterne på mine amerikanske medborgere, som jeg ser dem foran mig nu. Se disse ansigter, disse tillidsfulde ansigter, der er blevet udslettet af det radioaktive helvede. De af os, der i en eller anden egenskab er ledere af OECD-landene, har først og fremmest et moralsk ansvar for at imødekomme den tillid, som de almindelige europæere og amerikanere har vist os. Vi bærer som vores moralske ansvar det håb, som alle generationer før os har haft, nutidens bekymring og fremtidens muligheder. Hvis vi ikke kan agere rettidigt over for Jürgen Pontos virkelige mordere under disse omstændigheder, er vores kultur ikke egnet til at overleve – og den vil ikke overleve!”

Foto: Ave Calvar Martinez, Pexels, CC0

Zelinskyj besøger London; Risikoen for atomkrig stiger; Zepp-LaRouche kræver svar på Nord Stream-sabotagen

Den 8. februar 2023 (EIRNS) – Når der er fare for, at freden kan opstå, kan man regne med, at briterne vil blande sig i begivenhederne for at forhindre at det sker, uanset omkostningerne.

Det er, hvad der skete i dag med det fuldt koreograferede “overraskelsesbesøg” i London af den britiske marionet Volodymyr Zelenskyj, Ukraines præsident, for at mødes med kongen, premierministeren og parlamentet for at sikre en drastisk optrapning af Ukraine-konflikten i retning af atomkrig ved at levere avancerede britiske jagerfly til Kiev-regimet.

Denne koreografi blev forpurret samme dag, da den amerikanske veteran og undersøgende journalist Seymour Hersh offentliggjorde en sprængfarlig artikel, der udførligt dokumenterede, at den amerikanske regering bevidst havde sprængt de tysk-russiske Nord Stream-rørledninger i luften i september sidste år.

Schiller Instituttets stifter og formand for det tyske parti Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo), Helga Zepp-LaRouche, udsendte straks en offentlig erklæring, hvori hun krævede: “I lyset af denne ugering må Tyskland straks handle! Jeg kræver, at der foretages en tilbundsgående undersøgelse af Seymour Hershs afsløringer i Forbundsdagen! Samtidig opfordrer jeg den tyske regering til at kræve, at den amerikanske

regering skal stå til ansvar.”

Nord Stream-sabotagen var en integreret del af den globale NATO-krigskampagne mod Rusland, en kampagne, der nu hastigt optrappes i retning af en atomar konfrontation mod dette land. Hershs eksplosive afsløringer vil helt sikkert styrke kræfterne i Tyskland og andre steder til at modstå Global NATO's katastrofale krigs- og sanktionspolitik mod Rusland og kan være med til at forpurre denne politik helt og holdent.

Denne politik fremstod på skummel vis under hele Zelenskyjs tur til London. De kampfly, som Kiev snart vil modtage fra Storbritannien (og lignende fly, som nu vil blive krævet af USA og andre lande), kombineret med de Abrams- og Leopard-kampvogne, der for nylig er blevet lovet, samt langtrækkende præcisionsmissiler, er designet til at udstyre Kiev med det militære udstyr, der er nødvendigt, ikke for at besejre Rusland på slagmarken i Ukraine, som det ofte hævdes, men for at iværksætte offensive angreb dybt ind på russisk territorium – herunder især Krim, som Rusland ofte har advaret om, er den røde af de røde linjer.

Den britiske politik, der er retningsgivende for Global NATO's optrapning imod Rusland, blev udtrykkeligt beskrevet af Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI), Storbritanniens ældste og mest anerkendte tænketank, i en kommentar den 20. maj 2022, hvori han åbent opfordrede til at fabrikere en "Krim-missilkriser" – en vanvittig strategi, der går ud på at anvende en direkte atomar konfrontation mod Rusland i et forsøg på at tvinge Rusland til at trække sig tilbage og omsider underkaste sig Londons unipolære verden.

Det britiske atomkrigsudspil er drevet af desperation såvel som imperial arrogance og stupiditet.

Ud over det faktum, at hele deres finansielle system er håbløst bankerot, har der i de seneste uger været et voksende

antal internationale røster, der kræver en afslutning på den militære optrapning, og som i mange tilfælde støtter pavens forslag om at være vært for forhandlinger uden forhåndsbetingelser. Der har også været tegn fra visse kredse inden for det vestlige etablissement på, at de er klar over, at der er behov for en forhandlingsløsning for at stoppe en fuldstændig kuldsejling: en undersøgelse fra RAND Corporation, der advarer mod permanent krigsførelse mod Rusland; en anbefaling fra Henry Kissinger om, at det ville være kontraproduktivt at forsøge at splitte Rusland op; de eksplosive Hersh-afsløringer om Nord Stream; og en Tony Blinken-lækage til David Ignatius fra Washington Post om, at USA overvejer en aftale, der ville omfatte, at Krim forbliver en del af Rusland, at Ukraine modtager omfattende militært udstyr, og at der etableres en Korea-lignende militær grænsezone mellem Rusland og Ukraine.

Der er naturligvis intet, der tyder på, at Rusland er villig til at acceptere nogen af disse mulige, såkaldte "tilbud". Men de afspejler det faktum, at der er voksende nervøsitet blandt forholdsvis "realister" inden for det vestlige etablissement.

Alt dette, kombineret med det åbne oprør blandt nationer i det Globale Syd og de første optræk til en massefredsbevægelse i USA og Europa, har været mere end nok til at tilskynde briterne til at skride til handling – endnu en gang.

Som Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche fastslog, da hun opsummerede sin medvirken i en konference den 8. februar i Paris om "Asiens opkomst":

"Vi befinder os i en skelsættende overgang, hvor afslutningen på den koloniale undertrykkelse er åbenlys, og hvor landene i det Globale Syd kræver deres medfødte ret til økonomisk udvikling. På den anden side er der et forsøg på at etablere et Globalt NATO med EU-NATO-aftalen, AUKUS og den britisk-japanske RAA [Reciprocal Access Agreement], som bærer præg af forberedelse på et opgør med Rusland og Kina.

“Under disse omstændigheder må landene i traditionen fra Den alliancefri Bevægelse spille en særlig rolle i overvindelsen af geopolitikken og i etableringen af et nyt paradigme i de internationale relationer. Vi har behov for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til de enkelte landes interesser på planeten... Den store udfordring bliver at undgå en global konfrontation, når denne overgang til en ny æra sker.”

Foto: Paul Voie, Pexels CC0

Mange advarer nu om atomkrig, men kun få tilbyder en Løsning

Den 1. februar 2023 (EIRNS) – Det, der anses for at være strategisk tænkning i det transatlantiske politiske etablissement, rummer omtrent lige så meget værdi og moral som den narkotikapolitik, der netop er vedtaget af Hans Majestæt Kong Charles’ regering i British Columbia, Canada: simpelthen legalisere “personlige doser” af alle stoffer – heroin, fentanyl, kokain, hvad som helst – og så er det overstået. Carolyn Bennett, Canadas føderale minister for mental sundhed og misbrug, roste tiltaget som “et monumentalt skift i narkotikapolitikken, der favoriserer fremme af tillidsfulde og støttende relationer i sundheds- og socialvæsenet, frem for yderligere kriminalisering”.

Dette kommer til at betyde, at i stedet for at 1 ud af 100 personer dør af overdoser af ulovlige stoffer, vil det være 10 ud af 100 personer, der dør af overdoser forårsaget af lovlige stoffer. Et fremskridt – for så vidt angår de britiske

malthusianere.

Lad os nu anskue det større strategiske billede. Det vi hører fra den britiske regering og talrige i Washington om, hvordan vi skal håndtere Rusland og den truende fare for atomkrig, er en variant af den gamle fortælling om, hvordan man koger en frø: Hvis man forsøger at putte den i kogende vand, springer den ud. Læg den i koldt vand og øg derefter gradvist temperaturen, indtil vandet koger, og frøen vil tøve, indtil den er kogt. Så replikken fra London lyder sådan her: "Rusland hævder altid, at Vesten overskrider deres røde linjer, men de handler aldrig på det – det er alt sammen bluff. Vi sendte Abrams og Leopard-kampvogne, og de undlod at reagere. Næste gang sender vi F-16 jagerfly, og de vil ikke reagere. Så vil vi opfordre Ukraine til at angribe Krim, og man vil opleve, at de stadig undlader at reagere. Der ér ingen reel risiko for en atomkrig."

Og så har vi den tidligere britiske premierminister Boris Johnson, der i dag fortalte et publikum fra Atlantic Council: "Vi bør levere de våben, som de (Ukraine) har brug for, herunder kampfly, missiler osv. ... Der er ingen overbevisende grunde til at forsinke det." Chefen for den ukrainske militære efterretningstjeneste, generalmajor Kyrylo Budanov, afviste tanken om, at Rusland ville anvende atomvåben, selv hvis deres territorium (Krim) bliver angrebet, og udtalte, at "det er en skræmmeekampagne... Beklager, men det kommer ikke til at ske. At gennemføre et atomangreb vil ikke blot resultere i et militært nederlag for Rusland, men i Ruslands sammenbrud." Christoph Heusgen, den tidligere sikkerheds- og udenrigspolitiske rådgiver for den daværende tyske kansler Angela Merkel og den nuværende leder af Sikkerhedskonferencen i München, opfordrede ligeledes indtrængende til at sende kampfly til Kiev, idet han argumenterede for, at der ikke er nogen risiko, fordi Rusland aldrig vil bruge atomvåben.

Nogle i det britiske politiske etablissement er endda parat til åbent at erklære Rusland krig, i den overbevisning, at de

ikke vil turde svare igen. Lederen af det britiske forsvarsudvalg i Underhuset, Tobias Ellwood, udtalte den 30. januar: "Vi er nu i krig i Europa, vi er nødt til at omstilles til et militariseret beredskab... Vi er tvunget til at forholde os direkte til Rusland i stedet for at lade Ukraine gøre alt arbejdet."

Psykosen er måske nok udbredt i Vesten, men heldigvis er den ikke universel. Betänk de seneste betragtninger fra Pierre de Gaulle, barnebarn af Frankrigs berømte tidligere præsident, general Charles de Gaulle, som advarede om, at det at sende "stadig kraftigere våben og våben med større rækkevidde" til Ukraine har øget risikoen for tredje verdenskrig. "Dette er den afgrund, vi står på kanten af", erklærede de Gaulle; "tiden er moden til at slutte fred, til at tale med amerikanerne og til at opnå en stabil, fast og varig fred med Rusland ... (hvortil) det er nødvendigt at tilbyde Rusland seriøse garantier."

Det globale lederskab udvises også fra den brasilianske præsident Lula, som har opfordret til, at en "klub" af nationer – som Kina, Indien, Indonesien og Brasilien – kan bistå med at mægle en fredsaftale i Ukraine. Dette er et forslag, understregede Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche i dag, som fuldt ud understøtter tilbuddet fra pave Frans om, at Vatikanet kan fungere som mødested for forhandlinger, uden nogen forhåndsbetingelser. "Alle de kræfter, der kæmper for en fredelig løsning", fastslog Zepp-LaRouche i sin ugentlige webcast, "burde mødes. Der bør ikke være indbyrdes konkurrence, for mellem præsident Lulas og pavens initiativ, og tillige det som præsident Erdoğan gør fra Tyrkiet, de burde alle sammen samles i én laser-fokuseret fælles bestræbelse på at forsøge at stoppe denne krig."

Zepp-LaRouche pegede også på betydningen af pave Frans' aktuelle rejse til Den demokratiske republik Congo (D.R.C.) – i øjeblikket nr. 1 i verden for antallet af mennesker (24 millioner), der lider under fattigdom – hvor han fordømte "det

glemte folkemord”, der har fundet sted i landet i løbet af de sidste 30 år, og “forfærdelige former for udnyttelse, der er menneskeheden uværdig”. Paven advarede derefter de moderne neokoloniale udplyndrere: “Fingrene væk fra Den demokratiske republik Congo! Fingrene væk fra Afrika! Hold op med at kvæle Afrika: Det er ikke en mine, der skal udpines, eller et område, der skal plyndres.” I stedet sagde han til befolkningen i D.R.C.: “I, alle sammen, er uendeligt meget mere værdifulde end nogen skat, der findes i denne frugtbare jord.”

Zepp-LaRouche præsenterede den vidtrækkende betydning af denne udvikling i sin ugentlige webcast: “Der er en epokegørende forandring i gang, og den består i, at landene i det Globale Syd kæmper mod den gamle kolonialisme, og de har ikke til hensigt at deltage i de gamle spil, som de geopolitiske kræfter i Vesten foretager.” Hun tilføjede: “Hvis man ikke tager fat på det større billede, hvad der er galt med vores nuværende internationale orden, tror jeg ikke, at man kan løse det grundlæggende problem. Derfor har jeg foreslået en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur og 10 underliggende principper, som den må baseres på,” som en nødvendig løsning. Dette vil udgøre den centrale dagsorden for Schiller Instituttets internationale konference den 4. februar. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204)

Foto: Arthur Brognoli. Pexels CC0

Imødegå en ond opmarch mod

den tredje verdenskrig med utrættelig optimisme

Den 26. januar 2023 (EIRNS) – Gårsdagens “Tanks to Ukraine”-parade, et fjollet og farligt teaterstykke, der primært havde til hensigt at tvinge Europa ind i en evig konflikttilstand, ansporede i dag ikke så få kræfter rundt om i verden til at fordybe sig grundigere i deres egne principper. I Gottfried Leibniz’ “den bedste af alle mulige verdener” er ondskab bestemt mulig, men den bedre engel i menneskehedens natur har altid evnen til at tage kampen op og skabe et større gode, end det ellers ville have været muligt. I dag har vi haft adskillige eksempler herpå.

Schweiz’ præsident, Alain Berset, udelukkede ikke blot enhver medvirken til at sende våben til Ukraine, men forklarede på tv, at Schweiz besidder en unik kvalifikation ved at være “neutralt”. Deres rolle, som den afspejles i Genève-konventionerne, er så meget vigtigere end at deltage i en samling af våbenleverandører. “I dag er ikke det rette tidspunkt at ændre reglerne” mod eksport af våben. “Det er heller ikke tid til at ændre reglerne for neutralitet. Tværtimod er det tid til at minde om vores grundlæggende principper, til at forblive forpligtet til dem og finde den rette vej for landet i denne situation.” Schweiz spiller “en anderledes rolle end andre stater”.

Det var deres pligt at opretholde en anstændig del af den vestlige civilisation. På et tidspunkt, hvor Japan er ved at blive omringet af offensive former for krigsførende kapaciteter, og Tyskland har tilsidesat sin “aldrig mere”-forpligtelse om aldrig at sende våben ind i et åbent fjendtligt område – hvor årtiers lange højtidelige forpligtelser, der er født ud af et brændende ønske om ikke at gentage fortidens tragedier, bør Schweiz’ genbekræftelse af et konkret princip ikke gå ubemærket hen.

I den tyske Forbundsdag blev kansler Olaf Scholz åbent konfronteret af AfD-parlamentarikeren Petr Bystron for at have svigtet Tysklands "aldrig mere"-princip, idet han erklærede, at Scholz stod i skarp kontrast til arven fra SPD-forgængerne Willy Brandt og Helmut Schmidt, der havde "udrettet et stort stykke arbejde for fred og forsoning". (Scholz indrømmede, at han havde forladt disse SPD-principper, men Rusland var årsag til, at han gjorde det). En anden parlamentariker, Sevim Dagdelen fra Linke-partiet, gav USA, men endnu vigtigere Tysklands "neo-konservative", De Grønne og De Liberale, ansvaret for at tvinge Tyskland ud på denne ildevarslende vej. Han mindede derefter behændigt om "Brzezinskis bøger ... om mange tænketanke i USA", hvor "det altid har været et mål" for sådanne "eliter at ødelægge forholdet mellem Tyskland og Rusland", hvilket blot tjener til at anskueliggøre den aktuelle udvikling i lyset af 1930'ernes geopolitik. Tyskland burde kunne drage fordel af flere overvejelser af denne art.

Et kor af stemmer sang i Rusland, der indskærpede en fuldstændig overset reaktion, som venter Vesten, når billedet af tyske kampvogne, der ruller gennem Ukraine, genudsendes. Ruslands indenrigsminister oplyste, at det vækkede den "historiske erindring" blandt russerne til live "om de forbrydelser, som Hitlers styrker og deres håndlangere – Banderitterne – begik i Ukraine". Nikolaj Mezhevich fra det Russiske Videnskabsakademis Institut for Europa foreslog: "Vores modstandere forstår ikke rigtig, at fremkomsten af tyske kampvogne i det post-sovjetiske område vil betyde et vendepunkt i den russiske offentligheds bevidsthed. Tyskerne vil blive tvunget til at mærke konsekvenserne af deres beslutning." Andrej Kortunov, generaldirektør for Russian International Affairs Council, forklarede, at det også får konsekvenser for tyskerne, da Vesten "ikke lader tyskerne høre deres indre stemme". Der er "en tung byrde af politisk symbolik for det tyske folk, som atter vil se tyske kampvogne i Donbass ... det vækker også forskellige ubehagelige associationer for tyskerne."

I en kommentar i USA, "Bidens uforsvarlige beslutning om at optrappe krigen og sende kampvogne til Ukraine", anrøbte kongresmedlem Paul Gosar Bidens "farlige og uforsvarlige optrapning, der matches af en historisk optrapning fra Tysklands side, som nu har overtrådt sin politik om ikke-indblanding efter Anden Verdenskrig... Denne krig må bringes til ophør, og USA bør være en fredsskaber, ikke en krigsmager." Tidligere præsident Donald Trump var kortfattet, målrettet og fri for enhver løssluppen populisme: "FIRST COME THE TANKS, THEN COME THE NUKES. Få afsluttet denne vanvittige krig nu. Det er meget let!"

CodePinks Medea Benjamins "What Can the United States Bring to the Peace Table for Ukraine?", mindede læserne om en tid, hvor selv præsident Zelenskyj holdt op med at spille tegneseriehelt, og den 27. marts 2022 talte til sit land om, at Ukraine skulle acceptere en neutralitetsstatus og indgå forlig med Rusland. Hun foreslog, at USA lige nu blot kan bringe et eller andet med til forhandlingsbordet ved at godkende "ukrainsk neutralitet" og acceptere "at indvilge i den form for sikkerhedsgarantier, som Ukraine og Rusland blev enige om i marts [2022], men som USA og Storbritannien afviste".

Endelig præsenterede "Veterans of Intelligence Professionals for Sanity" (VIPS) et "Emergency Memorandum" til præsident Biden, som klarlægger den hensynsløse inkompetence bag det, som Biden modtager som efterretninger, og som uden omsvøb fortæller ham, at han har tabt sin krig i Ukraine og i processen har drevet Rusland og Kina så tæt sammen, at USA nu står over for to sammenbragte atommagter i ethvert indbyrdes opgør. Endvidere "har Putin hørt fra den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin: 'Et af USA's mål i Ukraine er at se et svækket Rusland. ... USA er klar til at bevæge himmel og jord for at hjælpe Ukraine med at vinde krigen mod Rusland'." Putin og Rusland ser det som en eksistentiel trussel. "Kan USA nå Austins mål? Ikke uden at bruge

atomvåben.”

VIPS konkluderer: Derfor er der behov for en udvej for USA's og Ukraines vedkommende. Tag imod Putins antydning om at Moskva "måske vil gå med til at gøre holdt før indtagelsen af Odessa, til gengæld for indrømmelser fra USA/NATO/Ukraine... En slags demilitariseret zone fra Odessa nordpå omtrent langs Dnepr-floden. Dette ville give Ukraine adgang til havet... Det er meget let for dem at løse dette problem: at sende det passende signal til Kiev om, at de bør ændre deres standpunkt og søge en fredelig løsning på disse problemstillinger. Det vil være tilstrækkeligt." Deres memorandum er på:

<https://original.antiwar.com/Veteran-Intelligence-Professionals-for-Sanity2/2023/01/25/leopards-vs-the-russian-bear/>

Ingen ønsker mere ondskab i verden. Men når det forekommer, må vi tage kampen op.

Husk på, at vi den 27. januar fejrer den politiske fange Lyndon H. LaRouches løsladelse og geniet Wolfgang Amadeus Mozarts fødselsdag, begge udtryk for utrættelig optimisme.

Foto: Kostiantyn Stupak, Pexels CC0

Gå med i det internationale kor af mennesker, der siger nej til tredje verdenskrig: Forhandlinger og økonomisk

udvikling nu!

Den 25. jan. 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttets leder, Helga Zepp-LaRouche, kaldte dagens dobbelte bekendtgørelser fra Tyskland og USA angående NATO's kampvognsbataljoner, der leveres til Ukraine, for et "katastrofalt skridt", som bringer verden et gigantisk skridt nærmere risikoen for en generel atomkrig mellem NATO og verdens mest avancerede atommagt, Rusland. Folk må vågne op, slutte sig til os og kræve, at der straks indledes ubetingede fredsforhandlinger, og gøre deres medborgere opmærksomme på denne utrolige fare for deres liv, som medierne bevidst mørklægger, så folk ikke gør modstand.

Her er, hvad der skete:

Præsident Joe Biden bekendtgjorde i dag officielt, at USA vil levere M1 Abrams-kampvogne til Ukraine og vil påbegynde at uddanne ukrainske tropper til at håndtere dem hurtigst muligt. Biden hævdede skamløst, at disse amerikanske kampvogne af højeste kvalitet ikke er offensive, men defensive forsvarsmidler!

Hans meddelelse fulgte efter den tyske kansler Olaf Scholz' formelle tale til Forbundsdagen, hvor han redegjorde for, hvordan Tyskland og andre europæiske nationer omgående vil indlede arbejdet med at sammensætte en bataljon Leopard 2-kampvogne. Læg dertil Storbritanniens tidligere tilsagn om at sende 14 af sine Challenger-kampvogne, hvorefter NATO har forpligtet sig til at sende 89 af sine førsteklases kampvogne – til at begynde med.

Scholz forsikrede i dag et medlem af den tyske Forbundsdag om, at der aldrig vil blive sendt kampfly og landtropper til Ukraine – ligesom han tidligere havde forsikret tyskerne om, at der aldrig ville blive sendt offensive våben, og især ingen kampvogne. Allerede dagen før, tirsdag, fortalte en talsmand for det ukrainske luftvåben til ukrainsk nationalt tv, at NATO

faktisk havde truffet beslutninger om, hvilke typer jetfly Ukraine vil modtage, sammen med de træningspakker, der skal ledsage dem.

Londons "The Economist" var ikke bekymret over det (relativt) begrænsede antal kampvogne, der er godkendt for øjeblikket. Den fejrede, at "USA og dets allierede er overgået fra at levere våben stykkevist til at træne og udstyre hele pansrede enheder til manøvre-krigsførelse. Målet er at hjælpe Ukraine til ikke blot at afvise det næste russiske fremstød, men også til at generobre tabte områder", hævdede The Economist og fremhævede især tilbageerobringen af Krim.

Dette britiske imperialistiske magasin hånedes atter Rusland og hævdede i realiteten: "Vi gør som det passer os, for I tør ikke bruge atomvåben, vel?" For anden gang på en uge, i Daily Mail den 24. januar, tiggede den tidligere premierminister Boris Johnson praktisk talt Rusland om at smide en atombombe i Ukraine, fordi det, savlede han, ellers ville splitte det Globale Syd – Asien, Latinamerika, Afrika – fra Rusland.

Men efterhånden som faren bliver så åbenlys, begynder folk over hele verden at mobilisere sig. Over 210 VIP'er har nu underskrevet Schiller Instituttets anmodning om støtte til pave Frans' forslag om Vatikanet som et mulig neutralt mødested for fredsforhandlinger – uden nogen forhåndsbetingelser – mellem Rusland og Ukraine. I dag har over 500 borgere fra 57 nationer underskrevet brevet, fordi de også "mener, at det haster med at forene alle sådanne bestræbelser i en verdensomspændende bevægelse for at finde en løsning på denne konflikt under hensyntagen til alle parter gyldige sikkerhedsinteresser".

Fra Italien henledte den tidligere premierminister Silvio Berlusconi i dag opmærksomheden på det presserende behov for en fredelig løsning, som paven opfordrer til, ved at beklage over for Corriere della Sera, at "ingen andre end paven og Den Hellige Stol synes at have løsninger, der går i retning af en

fredelig løsning på en konflikt, som vi betaler for med et uacceptabelt [antal] liv, lidelser samt økonomisk skade for hele verden.”

Fra Tyskland i dag reagerede Sahra Wagenknecht, der betragtes som den mest populære person i oppositionen i landet, på Scholz' meddelelse med en opfordring til sammenhold: “Mod dette vanvid, som kan ende i en katastrofe, har vi behov for en stor sammenslutning af alle besindige kræfter!”

Fra Mexico i dag fordømte præsident Andrés Manuel López Obrador på sin pressekonference tidligt om morgenen den tyske beslutning om at sende yderligere oprustning til Ukraine. Han gjorde medierne ansvarlige for denne beslutning, som han erklærede blev truffet imod flertallets af det tyske folks vilje: “Mediernes magt udnyttes af oligarkiet i hele verden til at undertrykke regeringer”, som f.eks. den tyske, “der ikke ønskede at involveres væsentligt i krigen i Ukraine. Og dette gentages overalt.”

Zepp-LaRouche udsendte en opfordring til handling i sin ugentlige webcast i dag og tilskyndede alle til at engagere sig, til at underskrive Schiller Instituttets brev til støtte for pavens tilbud om Vatikanet som mødested for forhandlinger, for “jo flere lande og jo flere institutioner og jo flere mennesker, der støtter paven og giver ham opbakning til denne idé om, at ... dødsfaldene må ophøre, de unødvendige lidelser skal stoppe, des bedre.”
(<https://schillerinstitute.com/blog/2023/01/05/open-letter-to-pope-francis-from-political-and-social-leaders-support-call-for-immediate-peace-negotiations/>)

Løsningen ligger i at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, insisterede hun, og at etablere en international massebevægelse for at sikre, at det bliver gjort, vil være det aktuelle emne på Schiller Instituttets internationale konference den 4. februar.
(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_202302

04) Der vil være "live aktører" til at tale på konferencen, udtalte hun. "Tidligere præsidenter, tidligere ministre, diplomater og andre mennesker, der repræsenterer det virkelige liv, f.eks. repræsentanter for gejstligheden, repræsentanter for industrien og fagforeningerne," som vil drøfte, hvad verden rent faktisk har brug for. Hun opfordrede alle til at deltage og tilskynde andre til også at deltage i opbygningen af en bevægelse af verdensborgere, der tager ansvar for menneskehedsens sag. (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/01/25/webcast-flight-forward-commitment-to-send-tanks-to-ukraine-must-be-counteracted-by-a-movement-of-world-citizens/>)

Foto: Michael Block, Pexels CC0

At erkende fejl som nøglen til genoprettelse

Den 22. jan. 2023 (EIRNS) – Har det amerikansk-britiske NATO-system fejlet? Mon dets kontrollører ville opdage det?

Det engang så stolte USA, der blev dannet i en revolution mod det, som på daværende tidspunkt var verdens ondeste imperium, ser sin økonomiske magt smuldre, sin valuta miste den fremtrædende plads, den forventede levealder falde, og dets bestræbelser på at samarbejde med Storbritannien og NATO for at knuse Rusland og inddæmme Kina vakle. Den finansielle slimskimmel, der er mest udbredt i City of London og Wall Street, nægter at slippe sit snyltende greb om den fysiske økonomi og kræver uophørlig pengetrykning og eksploderende gælds niveauer for at tilfredsstille sine krav.

Alliancen mellem USA og Storbritannien er nu som en galning,

der truer Rusland: "Jeg er skør nok til at indlede direkte krigsførelse mod jeres territorium, og jeg tror I vil bøje jer. I kommer ikke "rigtig" til at bruge atomvåben!"

Har galningen ret? Bluffer Rusland?

Hvad vigtigere er: Skal hele verden holdes som gidsel i en strid om, hvem der administrerer den lille del af kloden, som det drejer sig om her? Hvem skal bestemme udfaldet? Er befolkningerne i NATO-landene parate til at tage udfordringen op?

Nogle giver udtryk for et dybfølt engagement i at overvinde sexismen, hvidt overherredømme, transfobi osv., men hvor er opstanden mod en atomkrig, der vil kunne udrydde alt menneskeliv på planeten og det meste andet liv i øvrigt?

I nogle områder er sugerør og plastikposer og gaskomfurer ulovlige, mens marihuana er OK. Man må måske ikke have lov til at bruge sine penge på mentolcigaretter, men 45 milliarder dollars sendes uden videre til Ukraine.

Der kan ikke gøres noget for at afhjælpe de katastrofale transportproblemer, og forskningen i kernefusion er sørgeligt underfinansieret, men vi har alle pengene i verden (eller som vi kan trykke) til at modarbejde Kina, som er den førende motor for økonomisk vækst på verdensplan, samtidig med at vi er på vej mod en atomudveksling med Rusland.

Der er masser af simple sammenligninger fra Anden Verdenskrig – skal vi igen høre om "eftergivenhed" og "München" – men den mest dramatiske parallel, nemlig at tyske kampvogne bevæger sig ind på russisk territorium (som i et vanvittigt forsøg på at indtage Krim), er tilsyneladende blevet forbigået af kommentatorerne.

I visse situationer må man fastholde sine principper og droppe alle praktiske hensyn! Men spørgsmålet om, hvem der skal varetage forvaltningen af Krim-halvøen, er ikke et sådant

tilfælde.

Dette vanvid – hvis det forbliver upåagtet, uanfægtet og uændret – vil betyde den frygtelige død for alle mennesker på jorden samt at intet nyt menneske nogensinde vil blive født igen.

Men sådan er vores fælles fremtid, såfremt magthaverne – som nægter at overveje en verden, som de ikke regerer, som nægter at acceptere, at verdensøkonomiens tyngdepunkt er flyttet til Asien og det Globale Syd, som lukker af for den sandhed, der indhyller dem, at deres system, deres herredømme er ophørt – hvis disse mennesker ikke bliver stoppet. Det vil udelukkende være muligt gennem en massiv og lidenskabelig indsats for en verden, der er engageret i fred gennem udvikling, i erkendelse af at alle mennesker er skabt lige og er udstyret med de kreative åndsevner, der adskiller vores art fra alt andet kendt liv, i vores evne til at ændre vores forhold til naturen, til hinanden og til fremtiden.

Se LaRouche-Organisationens interview med Steven Starr om dybden af det ragnarok, vi står over for, og det kommende interview med Paul Gallagher om den epokegørende transformation af økonomien, som vil udspringe af fusionskraft.

(<https://laroucheorganization.com/article/2023/01/21/interview-nuclear-expert-steven-starr-could-we-win-nuclear-war>)

Den 4. februar bør du sørge for sammen med dine venner at deltage i Schiller Instituttets konference “The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?” (Fornuftens tidsalder eller menneskehedens udslettelse).

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204)

Stemte du for den nuværende krig mod Rusland og den efterfølgende krig mod Kina? Hvem gav NATO og EU tilladelse til at organisere tredje verdenskrig?

Jan. 12, 2023 (EIRNS) – Stemte du for den nuværende krig mod Rusland og den efterfølgende krig mod Kina? Hvem gav NATO og EU tilladelse til at organisere tredje verdenskrig?

BEGIVENHED: Genopliv Dr. Martin Luther Kings sande mission: Stop NATO's verdenskrig og afmonter det internationale attentatbureau.

DATO: Lørdag den 14. januar

TID: Kl. 16

Uanset hvad du eventuelt har fået at vide, mener Rusland, muligvis den nu førende atomare våbenmagt i verden, at det bekriger USA, Storbritannien og NATO i en stedfortræderkrig, en krig, som kun tåbelige, uvidende mennesker i "Vesten" omtaler som "krigen mellem Ukraine og Rusland". I betragtning af, at USA på et år har sendt våben og materiel for 112 milliarder dollars til Ukraine, et beløb der er større end hele Ruslands årlige militærbudget, og at al anden militær, logistisk og finansiel støtte fra NATO er kommet oveni, forekommer denne antagelse mere end berettiget.

Med Japans og Storbritanniens indgåelse af den gensidige aftale om tilgængelighed i denne uge, der fremhæves som den mest betydningsfulde militæraftale mellem disse to lande siden

1902, og tilsvarende aftaler i USA ved de amerikansk-japanske "to plus to"-forhandlinger, er scenen nu sat for en konflikt med Kina, der skal påbegyndes så hurtigt som muligt, som den næste udvidelse af "Global NATO". De "gamle, onde drømme", der blev begravet af FDR og de allierede – som omfattede Rusland – i 1945, er ved at genopstå. Er Global NATO et nyt "Allgemeine SS" med atomvåben?

Hvem giver tilladelse til disse krige, der føres i USA's og Europas befolkningers navn? Eftersom disse befolkninger bliver forarmet, ikke beriget, af krigene, hvad er da deres egentlige formål? Lederen af det russiske Sikkerhedsråd, Nikolaj Patrusjev, kaldte i et interview den 10. januar med den russiske ugeavis Argumenti i Fakti, den ukrainske stedfortræderkrig for et "dække for et konglomerat af store selskaber, der regerer landet og forsøger at dominere verden... De amerikanske myndigheder, der er allierede med storkapitalen, tjener de transnationale selskabers interesser, herunder det militærindustrielle kompleks. Det Hvide Hus' selvhævdende politik, NATO's uhæmmede aggressivitet, fremkomsten af AUKUS-militærblokken (Australien/Storbritannien/USA) og andre – er ligeledes en konsekvens af virksomhedernes indflydelse", erklærede Patrusjev.

Uden en tillidsfuld atmosfære mellem modstandere, hvad enten de er indbildte eller reelle, i en verden domineret af den ultimative, endegyldige atomare krigsførelse – en klippe, hvis kant vi kommer stadig tættere på – kunne blot én enkelt fejltagelse være tilstrækkelig til at vælte menneskeheden ud over afgrunden. Vi vil ikke kunne omgøre denne fejl, når først den er begået. Den stadigt stigende risiko for, at en atomkrig kunne blive udløst på grund af en fejlvurdering eller på grund af en enkeltpersons, en nations eller endog et "konglomerats" galskab eller tåbelighed, betyder, at et ekstraordinært lederskab af højeste format – et betroet og troværdigt lederskab – må blive tilgængeligt for at rådføre sig blandt

nationer, som ellers er indstillet på at føre krig.

Patrushev uddybede: "Midt i de grundlæggende forandringer i verden har selskaberne ét mål – at bevare systemet med global udbytning. Det ledes af en elite af forretningsmænd, som ikke er tilknyttet nogen stater. Under denne står de såkaldte udviklede lande og den "gyldne milliard". Og længere nede befinder resten af menneskeheden sig, som foragteligt omtales 'Den tredje Verden'."

Befolkningsreduktion, herunder den dramatiske reduktion af den potentielle befolkningstæthed i hele regioner på Jorden, har utvivlsomt været resultatet af krigene i Irak, Afghanistan, Syrien, Libyen og forskellige områder i Afrika i de sidste 30 år eller mere. Det er indlysende, at Storbritanniens afdøde prins Phillip samt andre medlemmer af institutioner tilknyttet den britiske kongefamilie i forskellige dokumenter og formater gennem årene har foreslået, at det var hensigtsmæssigt, at Jordens befolkning ikke overstiger 1-2 milliarder mennesker. At fremme denne politik ville imidlertid i sig selv føre til en atomkrig, længe før denne politik blev gennemført.

"Stater og folkeslag er nødsaget til at forhandle om deres fremtid og skæbne, og for at gøre dette, har de behov for at lytte til ord fra internationale ledere og referencer, såsom paven, intellektuelle og lokale aktører, civilsamfundet, diplomater og alle fredsaktører", har en person anbefalet. I denne uge optræder Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af det internationale Schiller-institut, på tre forskellige symposier med to formål: for det første som led i en international oplysningskampagne, der har til formål at foreslå en løsning, der kan vende udviklingen fra en ellers uundgåelig krig med "artsudryddelse", og for det andet for at etablere en højere global freds- og udviklingsarkitektur, der ikke blot giver mulighed for permanent menneskelig overlevelse, men også for varig velstand.

Zepp-LaRouche berettede, at på hendes tirsdagssymposium på

Schiller Instituttet: "Først og fremmest diskuterede vi konsekvenserne af [den tidligere tyske kansler Angela] Merkels løgn, enten at hun løj i begyndelsen, i den periode, hvor de lod som om de stadig forsøgte at gennemføre Minsk-aftalen; eller at hun lyver nu og siger, at hun aldrig mente det, og at det hele udelukkende var for at skaffe tid til, at Ukraine kunne genopbygge eller iværksætte oprustningen. Så vi diskuterede dette, og i den forbindelse gjorde jeg opmærksom på, at vi som følge af dette og mange andre aspekter nu befinder os på et ekstremt farligt stadie, fordi russerne har mistet al tillid til Vesten, om at man kan forhandle. Zelinskyj ønsker naturligvis heller ikke at forhandle, og angiveligt forefindes der endog en lov, som forbyder ukrainerne at forhandle, så længe Putin er ved magten. Under alle omstændigheder fremkom der mange argumenter, også fra Scott Ritter, fra den franske general Delawarde (pensioneret), fra den franske oberst Corvez (pensioneret), om at tiden til forhandlinger i bund og grund ikke er til stede, og at russerne vil fremtvinge en militær løsning på slagmarken. Og de var af den opfattelse, at Rusland er i stand til at vinde denne kamp.

"Jeg gjorde opmærksom på, at i betragtning af at NATO påstår, at Rusland absolut ikke kan vinde, at Ukraine nødvendigvis må vinde, at dette indebærer for mange farer, og at vi afgjort er nødsaget til at iværksætte en international mobilisering for at imødekomme tilbuddet fra pave Frans, der tilbød Vatikanet som mødested for ubetingede forhandlinger mellem Ukraine og Rusland." (Du kan se hele Helga Zepp-LaRouches præsentation og den omtalte konference her <https://schillerinstitute.com/blog/2023/01/06/live-conference-what-about-international-law-mrs-merkel/>).

På grund af sin indsats er Helga Zepp-LaRouche i seks måneder blevet sat øverst på en "dræberliste", der er udstedt af det ukrainske Center for Countering Disinformation (CCD). Denne liste er imidlertid ikke et produkt af Ukraine, men af det

“internationale attentatkontor”, som, i hvert fald siden mordet på præsident John F. Kennedy, har elimineret eller neutraliseret personer, herunder Enrico Mattei og Aldo Moro fra Italien, Patrice Lumumba fra Congo, Malcolm X, Robert Kennedy og Martin Luther King fra USA, Jurgen Ponto, Hans-Martin Schleyer, Albert Herrhausen og Detlev Rohwedder fra Tyskland. Dette apparat gennemførte over 30 attentatforsøg mod den franske præsident Charles de Gaulle. Dette apparat forsøger nu at intimidere enhver, der har den moralske styrke til at påpege uretfærdigheden i den “globale NATO”-plan for tredje verdenskrig mod Kina, Rusland og enhver, der ikke anses for at være medlem af “anglosfæren”.

Derfor bør dette “bureau” for snigmord og intimidering nu ikke blot afsløres, men også afvikles. Nationernes fortsatte eksistens, og måske selve planeten, kunne afhænge af det. Det kræver blot, at man hidkalder den sande ånd af frihed og uafhængighed, som Dr. Martin Luther King eksemplificerede, idet han så på menneskeheden “fra bjergtoppen, for at gå væk fra krig ved at gå væk fra frygt”.

På lørdag deltager Ray McGovern, Garland Nixon, Cliff Kiracofe, Helga Zepp-LaRouche og andre i Schiller Instituttets symposium “Resurrect the True Mission of Dr. Martin Luther King”: Stop NATO’s Worldwar and Dismantle “JFK International Assassination Bureau”, lørdag den 14. januar kl. 16:00.

Foto: Ünsal Demirbaş, Pexels, CC0

De historiske korsveje i 2023

Den 5. januar 2023 (EIRNS) – “I forbindelse med et hidtil uset pres og provokationer fra Vesten forsvarer vi vores principielle holdninger og beskytter ikke kun vores egne

interesser, men også interesserne hos alle dem, der støtter en ægte demokratisk verdensorden og landenes ret til frit at bestemme deres skæbne”, sagde den russiske præsident Putin under sit video topmøde med den kinesiske præsident Xi den 30. december.

“Præsident Xi understregede, at verden nu er nået til endnu en historisk korsvej”, står der i det kinesiske referat af topmødet. “At vende tilbage til en koldkrigsmentalitet, fremprovokere splittelse og fjendskab og opildne til konfrontation mellem blokke, eller at handle ud fra menneskehedens fælles bedste, at fremme gensidig respekt og win-win-samarbejde – tovtrækkeriet omkring disse to tendenser tester visdommen hos statsmænd i de store lande.”

Forholdet mellem de to ikke-NATO-medlemmer af Sikkerhedsrådet er blevet styrket af de uophørlige og tiltagende provokationer mod dem, foretaget af blokken USA-Storbritannien-NATO, der forsøger at ødelægge dem som forbilleder på den uafhængige suverænitet, som de håbefulde unipolære herskere ikke kan tolerere. Det nylige angreb på Ruslands strategiske luftvåbenbase Engels-2 udgør en betydelig optrapning.

Blokken USA-Storbritannien-NATO har mindre og mindre at tilbyde verden – ud over elendige råd. Det er verden som helhed bevidst om. Den internationale samhandel bevæger sig væk fra dollars, idet energi- og lignende aftaler i stigende grad foretages i nationale valutaer. Sanktioner har haft en dybtgående virkning på verdensøkonomien og har drevet millioner af mennesker ud i fødevare-, gødnings- og energifattigdom, selv om Ruslands overskud på betalingsbalancens løbende poster stiger kraftigt. Af-dollariseringen, som er godt i gang, er ved at blive til en af-vestliggørelse.

Tænk på den filippinske præsident Marcos' særdeles vellykkede rejse til Kina i denne uge. Der blev underskrevet bilaterale aftaler for mange milliarder dollars. “Kina er Filippinernes

stærkeste partner, og intet kan bremse videreførelsen og udviklingen af venskabet mellem Filippinerne og Kina", fastslog han. Forsøg på at få Filippinerne ind i en anti-Kina-alliance, f.eks. i forbindelse med stridigheder i Det Sydkinesiske Hav, er forfejlet.

På foranledning af patriark Kirill og med opmuntring fra den tyrkiske præsident Erdoğan, har præsident Putin erklæret en 36 timers våbenhvile for at give de troende mulighed for at fejre julen, der fejres den 7. januar i den ortodokse kirkes tradition. Desværre har Ukraine afvist våbenhvilen.

Hvem kan skabe fred? Og hvem bør man bringe til forhandlingsbordet?

Italiens premierminister Melonis tilbud om at bidrage til fredsforhandlinger blev afslået af det russiske udenrigsministeriums talsperson, Maria Zakharova: "Det er besynderligt for os at høre mæglingsforslag fra nationer, der har indtaget en utvetydig og ganske aggressiv anti-russisk holdning lige fra begyndelsen af den militære operation i Ukraine... I lyset af den dagsorden der driver Italiens holdning, kan vi naturligvis ikke betragte landet som hverken en 'ærlig mægler' eller en potentiel garant for fredsprocessen."

Fred er ikke blot et anliggende for forhandlinger mellem Ukraine og Rusland. Det er et spørgsmål om at bringe USA-Storbritannien-NATO's tilstræbte overherredømme til ophør og vedtage nye principper for internationale forbindelser og udvikling. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, har udsendt ti principper som grundlag for en sådan diskussion, og gennem sine meningsfæller fører hun overvejelserne fremad:

- Søndag den 8. januar kl. 14 amerikansk østlig tid vil Diane Sare være vært for en online politisk diskussion med titlen: "Can Nuclear War Be Avoided? Only If the

U.S.A. Becomes Trustworthy”, med Scott Ritter, oberst Richard Black, Steve Starr, Helga Zepp-LaRouche og andre.

- Tirsdag den 10. januar kl. 11 østpå vil Schiller Instituttet være vært for en internetdiskussion: “Do You Care about International Law, Frau Merkel?” med Ray McGovern, Scott Ritter, Helga Zepp-LaRouche, general (pensioneret) Dominique Delawarde, oberst (pensioneret) Alain Corvez og andre.
- Lørdag den 14. januar kl. 10 (kl. 16 dansk tid) vil LaRouche-bevægelsen være vært for et arrangement om bl.a. at genvinde USA’s sjæl: “For at stoppe NATO’s verdenskrig må vi afvikle ‘JFK International Assassination Bureau’”, hvor Garland Nixon, Helga Zepp-LaRouche og Ray McGovern vil deltage.
- I begyndelsen af februar vil Schiller Instituttet afholde en stor konference om “Ti principper for organisering af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur”.

Zepp-LaRouches ti principper kan læses her: <https://laroucheorganization.com/article/2022/11/24/ten-principles-new-international-security-and-development-architecture>

Foto: James Wheeler, Pexels CC0

Nyhedsorientering med Tom Gillesberg:

Alt Vesten har sagt om Ukraine er manipulation og løgn

Ny multipolær verdensorden overtager verden

Ud med det gamle, ind med den nye sikkerheds- /udviklingsarkitektur

Den 31. dec. 2022 (EIRNS) – “Der er ordsprog placeret rundt omkring i Kennedy Centeret, indhugget over marmoret over søjlegangene, når man går ind. På bagsiden mod Potomac står der et; det er et citat fra præsident Kennedy, der lyder: “Jeg ser frem til den dag, hvor Amerika ikke længere er bange for ynde og skønhed”. Og jeg tænkte straks, da han blev skudt, at det var derfor, han blev skudt. Vi er bange for ynde og skønhed.” – Ramsey Clark, forhenværende justitsminister i USA, citeret i dokumentarfilmen “Citizen Clark”

Hvordan kan vi ved årets udgang finde de virkemidler, hvormed vi kan inspirere folk i anglosfæren til at forsvare principper for statskunst, som de har glemt, aldrig lært eller endog aldrig hørt? At tvinge sandheden om Kennedy-mordet og ødelæggelsen af det amerikanske præsidentembede frem, for at lade anglo-amerikanske institutioner og ikke enkeltstående mordere ødelægge sagen, ville være en klar lektion i

statskunst og et stærkt våben mod dem, der i dag vil føre os ind i en atomkrig med Rusland, således som de også forsøgte at gøre i 1962. En sådan sandhed er frygtelig, men også smuk. Den er befriende. Det er også den kvalitet af sandhed, som udtrykkeligt er indeholdt i de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse principper fastslår, at vi og verden ikke behøver at være tragiske. Vi kan være mere end blot karakterer i et skuespil, som vi ikke har skrevet, som vi ikke har opført, og som vi ikke instruerer.

Kennedy-mordet var et mord på præsidentskabet, ikke blot på præsidenten. Senere skulle præsidentkandidat Robert Kennedy og "den mand, der var mest kvalificeret til at blive præsident", pastor dr. Martin Luther King Jr. blive yderligere ofre for den blodige, hemmelige forbrydelse. 60 år senere har den næsten taget livet af den amerikanske republik. Den har dræbt andre nationer. Det er den forbrydelse, der ligger til grund for mordet på Libyen og dets leder, mordet på Irak og dets leder, det 42 år lange (1979) overgreb på Afghanistan, det igangværende mord på Syrien og mordet på amerikanske borgere i forbindelse med de uerkendte, men sande begivenheder den 11. september 2001. (Vladimir Putin og andre ledende personer i verden kender til de indgående detaljer om meget af dette). Nu må det kriminelle foretagende endegyldigt nedlægges, på Wall Street, i Washington D.C. og London, fordi dette snigmorderiske apparat taler om "halshugning af Moskva" og lignende forhold, der ville være blevet betragtet som vanvittige på højdepunktet af Den kolde Krig i 1950'erne og 1960'erne.

For at afsløre denne forbrydelse må folk, især amerikanere, tænke internationalt. De må tænke på at gennemføre Zepp-LaRouche's ti principper, fordi modstanden mod dem kommer fra denne internationale og interne "hemmelige regering" og dens snigmorderiske bureau. Det er derfor, at Helga Zepp-LaRouche stadig står øverst på den ukrainske drabsliste. Det er de

samme mennesker, der er imod Vatikanets initiativ til at søge en fredelig løsning på den allerede påbegyndte stykvisse verdenskrig . Der er altid en højere magt end tyranni, herunder tyranni ved mord. Denne autoritet er sandheden, uanset hvor og af hvem den bliver fremsat. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

De ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur er på sin vis en aktuel omskrivning af Schiller Instituttets oprindelige mission. For 40 år siden, da idéen om instituttet første gang blev foreslået af grundlæggeren, Helga Zepp-LaRouche, håbede man, at et sådant institut ville blive hilst velkommen af amerikanske regeringsfolk og institutionelle aktører. Med udgangspunkt i Friedrich Schillers idé om, at "det er gennem skønhed, at man kan bevæge sig frem til sand frihed", kunne det blive katalysator for en kulturel og strategisk dialog og en transformation af USA, hvorigennem de kulturelle forudsætninger og afgørende faktorer for en ny vestlig alliance kunne være blevet dannet i kølvandet på præsident Ronald Reagans vedtagelse den 23. marts 1983 af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Dette "Nikolaj af Cusa"-forslag, der var uforståeligt for bl.a. USA's udenrigsministerium, blev afvist, og Schiller Instituttet blev et uafhængigt projekt baseret på at rette op på netop det problem, som Ramsey Clark angav som den "højere årsag" til, at USA's 35. præsident John F. Kennedy blev myrdet.

Schiller Instituttet har derefter under ledelse af sin grundlægger ført en række økonomiske, kulturelle og videnskabelige politikker gennem de fire årtier, hvor det har haft kontakt med mange regeringer og har fremmet dette arbejde på måder, som i dag giver det et udsigtspunkt fra "bjergtoppen". Vi ved at nu, hvor dette år afsluttes, er tiden også løbet fra os; USA's borgere står nu over for et valg. Hvad består dette valg i?

Videokonference-“mini-topmødet” ved årets afslutning den 29. december mellem Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin var alt andet end “mini” i sine konsekvenser. Blandt de to præsidenters gensidige henvisninger til hinanden som “min gode ven” blev det klart, at mindst lige så meget af betydning ikke blev udtalt, som der blev udtrykt offentligt. En ting, som dog ikke blev overset af flere af de venlige og fjendtlige kommentatorer, var, at præsident Putin henviste til, at der ville blive et øget militært samarbejde mellem de to nationer. Der vil med andre ord ikke opstå nogen splittelse mellem Kina og Rusland i strategiske spørgsmål. Mens CNN, Bezos Washington Post og britiske nyhedskilder magtesløst skildrede et billede af “to trængte ledere med massive problemer på hjemmefronten”, var andre mere skarpsindige. Alexander Mercouris og Alex Christoforou fra The Duran udtalte:

Mercouris: “Det var et meget, meget langt opkald. De talte om rigtig mange emner... Putin nævnte, at der nu er et meget intenst militært samarbejde mellem de to... Xi Jinping talte om, at deres partnerskab nu kommer til at få en global indvirkning ... på alle dele af verden... Og jeg tror, at enhver, der ser på den måde som disse to ledere taler, på interaktionen mellem de to lande, kan jeg ikke selv se dette som andet end en egentlig alliance...”

Christoforou: “Hele denne konflikt har efter min vurdering ... faktisk også sikret Kina større indflydelse på situationen i Taiwan, hvilket er noget, som USA ikke ønskede, men som er sket... USA troede, at det modsatte ville ske. De troede, at Rusland ville blive svækket, og at det så ville tvinge Kina til at give mere efter for at opnå en slags forlig med Taiwan eller noget i den retning. Det modsatte er sket. Vesten er blevet svagere, Rusland er blevet stærkere, og det har hjulpet Kina.

Mercouris: “Absolut. Det er jeg enig i.”

For ti år siden i september i år, annoncerede en dengang ny præsident, Xi Jinping, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, og anmodede USA såvel som andre nationer om at tilslutte sig denne nye fremadrettede vej. Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche havde beskæftiget sig med Kina fra 1993 til 2013, tyve år før annonceringen af BVI, i en gensidigt nytænkende og frugtbar dialog om skabelsen af en ny platform for menneskelige fremskridt gennem "udviklingskorridorer". Dette var en metode til at udvikle det indre af planetens kontinenter, i stedet for blot kystlinjer og floder, for første gang i menneskehedens historie. Et aspekt af disse udviklingskorridorer var en ny opfattelse af den integrerede produktionsproces, som f.eks. kommer til udtryk ved fabrikkens samleband, som et stadigt voksende sæt af transformationer "undervejs" i produktionen, herunder selve produktionslinjen. Mindre værktøjsmaskiner og mindre industrier til samling af dele langs udviklingskorridoren ville udgøre en integreret del af processen med at producere alt det, som var nødvendigt. Man kunne starte med komponenterne på oprindelsesstedet og slutte med færdige produkter ved ankomsten. På denne måde ville transportomkostningerne falde til under nul. Korridoren tjener ikke kun til at betale sig selv, men også til sin egen vedligeholdelse og omstilling. Højhastighedstog og magnetiske svævetog er derfor, set fra dette synspunkt, ikke, som den fysiske økonom Lyndon LaRouche understregede, blot jernbaner eller silkeveje. Kommunikationslinjer og rørledninger langs disse ruter, avancerede produktions-agrikulturelle knudepunkter, der forgrener sig fra hovedlinjerne, og de snesevis eller endog hundreder af byer, der vil blive skabt af sådanne linjer, ville indledningsvist blive drevet af fjerde og femte generation af kernefissionsanlæg og lidt senere af de allerførste hybrid-anlæg med kernefission og fusion. Det er et "win-win"-perspektiv for de næste halvtreds år på Jorden.

Husk at Vladimir Putin og Xi Jinping, kort før iværksættelsen af den særlige militære operation i Ukraine den 24. februar,

mødtes i Beijing, og udsendte den 4. februar en "fælles erklæring fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny æra og den globale bæredygtige udvikling". (<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>) I dette dokument erklærede de to ledere følgende:

"Parterne søger at fremme deres arbejde med at sammenkæde udviklingsplanerne for Den eurasiske økonomiske Union og Bælte- og Vej-Initiativet med henblik på at intensivere det praktiske samarbejde mellem EAEU og Kina på forskellige områder og fremme øget sammenkobling mellem Asien-Stillehavsregionen og den eurasiske region. Parterne bekræfter på ny deres fokus på at opbygge det større eurasiske partnerskab parallelt med og i koordination med Bælte- og Vej-opbygningen for at fremme udviklingen af regionale sammenslutninger samt bilaterale og multilaterale integrationsprocesser til gavn for befolkningerne på det eurasiske kontinent."

Nogle i anglosfæren, som f.eks. journalisten Patrick Lawrence, erkendte den reelle betydning af det, der her blev fremført. "Det er altid vanskeligt at forstå nutiden som historie af den simple grund, at vi lever i den og ikke kan iagttage den historisk uden store anstrengelser. Men vi gennemlever en overgang i det 21. århundrede, hvis langsigtede betydning er svær at overvurdere. Fremtiden er på vej, for at sige det på en anden måde... Dette er overordentlig positivt.

"Vi fortolker Den fælles erklæring om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny Tidsalder", for at forkorte dens lange titel, som et dokument af historisk betydning. To nationer har underskrevet denne, og det er for tidligt at foregribe, hvordan den vil blive modtaget af andre, især af indflydelsesrige ikke-vestlige nationer som Indien og Iran. Teksten til erklæringen, som den er oversat af Kreml, findes her og er særdeles læseværdig. Med hensyn til de følelser, de principper, den hylder, og dens potentielle

betydning, kan vi sidestille den med den erklæring, der kom ud af Bandung-konferencen for de alliancefrie nationer, som Sukarno var vært for i et indonesisk bjergområde i foråret 1955.

“Dette bør gøre det klart, hvad vi mener med historisk.”

Xi Jinpings internationale forslag – ” Sundheds-Silkevejen” den 16. marts 2020 for globalt samarbejde i kampen mod nye pandemier; det Globale Udviklingsinitiativ fra september 2021; og hans Globale Sikkerhedsinitiativ efter den særlige militære operation den 21. april 2022, Globalt Udviklingsinitiativ (september 2021) – kredser alle om den samarbejdsvillige intention, som den fælles erklæring fra 4. februar om internationale relationer fremmer. Hvordan får Schiller Instituttet og LaRouche-organisationen den transatlantiske sektor “med om bord”?

De ti principper er det “cusanske” værktøj, der kan anvendes til dette formål. Groft sagt: For at diskutere Xi’s Sundheds-Silkevej med dem, der erklærer sig “anti-Kina”, skal man bruge det tredje princip: “Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.”

For at diskutere det Globale Sikkerhedsinitiativ, se på det syvende: “Den nye verdensomspændende sikkerhedsarkitektur skal gøre op med begrebet geopolitik ved at bringe opdelingen af verden i blokke til ophør. Der tages hensyn til samtlige suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde kan der udvikles midler til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, foreslået af LaRouche og fremsat som et tilbud til Sovjetunionen af præsident Reagan.”

For at diskutere det Globale Udviklingsinitiativ anvendes det femte princip: "Femte: Det internationale finansielle system skal reorganiseres, så det kan yde produktive kreditter til at opnå disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem må være at øge levestandarden markant for især nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord."

Uanset hvilke åbenlyst fremmedfjendske – eller værre – ideer folk ønsker at ytre om Kina, Rusland eller andre nationer, må vi gøre tingene fuldstændig klart for dem. Overalt, hvor man praktiserer statskunst som en kunst inden for fysisk økonomi og forædling af menneskeheden, og hvor dette udmøntes i en voksende befolknings stigende levestandard, forventet levealder, læse- og skrivefærdigheder og faglige kvalifikationer, udgør denne praksis den relative standard, der skal forsvares for hele menneskeheden, uanset hvilken form den tilsyneladende ideologiske, religiøse eller praktiske udformning antager. Engang var dette et stolt særkende for den amerikanske mentalitet, når den var bedst.

Det var denne optimistiske amerikanske indstilling, der lå til grund for JFK's taler på American University og i FN i 1963, hvor han bestræbte sig på at skabe et principielt fællesskab med det, der forekom at være USA's værste fjende, snarere end en fraktion for militære fordele i en evig krig, som ej kunne vindes, og som en dag ville udslette planeten. Hans idé var smuk, men der var dem, som var bange for ham og myrdede ham.

Man kan imidlertid ikke myrde en idé, så længe der er nogen, der er modige nok til at overveje den. Den tilstand – "frygt for nåde og skønhed" – som blev beskrevet af den afdøde amerikanske justitsminister Ramsey Clark (som først var advokat og senere ven af Lyndon LaRouche), behøver ikke, ja, bør faktisk ikke længere være, den nuværende tilstand i USA.

De ti principper er, når de anvendes som et våben mod krigens mestre, nøglen til at frigøre det amerikanske folks indre bedre engle, ikke for deres egen skyld, men for verdens skyld. De gamle onde drømme om imperiet bør begraves med udgangen af dette år. I det næste år, hvor vi taler om mordet på den amerikanske stat, der er blevet begået af præsidentens internationale institutionelle mordere, kan vi gøre os fortjent til den tillid, der kræves fra andre nationer for at navigere i de farligste farvande, som menneskeheden nogensinde har navigeret i. Vi har sandhedens autoritet og den "storslåede skønhed" i de ti principper for en ny arkitektur, og vi behøver ikke mere. Det ligger i vore hænder.

Det "særlige forhold" mellem Storbritannien og USA må ophøre

Den 29. december 2022 (EIRNS) – Jeremy Fleming, chef for Storbritanniens "General Communications Headquarters", efterretnings-, cyber- og sikkerhedsagenturet kendt som GCHQ, valgte juledag i år til skamløst at prale af, hvordan vestlige efterretningstjenester i samarbejde har udnyttet krigen i Ukraine til at udvide deres "public outreach" – det vil sige deres kontrol – over den offentlige debat og medierne i en hidtil uset skala på verdensplan.

At han gjorde det som "gæstevært" i BBC Radio 4's "Today"-program, hvor han interviewede den amerikanske leder for den nationale efterretningstjeneste, Avril Haines, om det britiske og amerikanske samarbejde om at konstruere "fortællinger" om krigen i Ukraine, viser, hvor himmelråbende arrogante disse

korrupte spionagenturer har udviklet sig.

Fleming brugte interviewet med Haines til at fremme "pre-bunking", den nuværende praksis med at frigive "dybt hemmelige efterretninger" – uden at der er behov for (eller tilbydes) beviser – som skal presses ned i halsen på almindelige mennesker som "den sandhed", de skal stole på om, hvad der foregår i Ukraine, Rusland eller andre steder i verden. Mike Pompeo kaldte som bekendt denne praksis i efterretningstjenesterne for "løgn", da han var chef for CIA. I årtier tidligere gik metoden under navnet "psykologisk krigsførelse". Den nazistiske propagandachef, Joseph Goebbels, kaldte det "Den Store Løgn". Praksis med at udnytte efterretningstjenester til at manipulere folks sind gennem spidsfindigheder og løgne for at opretholde deres undertrykkelse er lige så gammel som selve imperiets grundidé. Der er slet ikke noget hemmelighedsfuldt eller storslået ved dét.

Men nu, i vores tidsalder med atomvåben, har sådanne løgne medvirket til at bringe menneskeheden på randen af udryddelse. Og USA's og Storbritanniens "særlige forhold", som endnu en gang udstilles i Flemings BBC-show, er kernen i problemet.

Mens det amerikanske folk bliver beordret til at gentage britiske løgne, har forskellige russiske embedsmænd hver dag i denne uge advaret om, at vi er på randen af krig, fordi de ikke finder noget grundlag for en seriøs dialog, fordi de ikke anser nogen i USA's politiske etablisement for at være til at stole på. Udenrigsminister Sergey Lavrov anbefalede, at Pentagon-embedsmænd, som angiveligt diskuterer at myrde præsident Putin og lade Ukraine angribe Krim, nøje overvejer, hvordan Rusland ville reagere på sådanne tiltag. Kinesiske embedsmænd stiller i stigende grad det samme spørgsmål: Er der overhovedet nogen i USA, som vi kan tale med?

Den uafhængige New York-kandidat til senatet i 2024, Diane Sare, er trådt frem for at gå i spidsen for at vække det

amerikanske folk til dåd. Hendes udtalelse i dag tager fat på det centrale spørgsmål: "Kan atomkrig undgås?"

Hendes svar er "ja, men kun hvis USA bliver en troværdig partner". Det er derfor", forklarer hun, "at min kampagne er vært for en presserende politisk diskussion søndag den 8. januar fra kl. 14-16.00 EST", hvor hun vil få selskab af erfarne pensionerede militærpersoner som oberst Richard Black og Scott Ritter samt atomvåbeneksperten Steve Starr og Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, for at redegøre for "den globale strategiske situation, så det amerikanske folk har mulighed for at overveje den fare, vi står over for i øjeblikket, og hvordan den muligvis kan undgås...

"Hvis vi skal undgå Tredje Verdenskrig og indlede en ny æra med fredelige forbindelser mellem nationerne, er den nation, der skal stilles til ansvar, ikke Rusland, Kina, Iran, Nordkorea eller endog det nazi-inficerede totalitære regime i Ukraine. Den nation, hvis handlinger kan afhjælpe den nuværende krise og også forandre verden for de kommende generationer, er USA."

På dagsordenen for dette møde, der skal advare det amerikanske folk, vil der være en diskussion om, hvordan FBI og andre såkaldte efterretningstjenester "blev kontrollanterne af det amerikanske politiske liv og dikterede politik til folkevalgte embedsmænd, som velvilligt eller uvilligt for det meste adlød." Herunder især en diskussion af den afgørende rolle, som mordet på John F. Kennedy, en præsident, der trodsede disse løgnere, og Warren-kommissionens mørklægning af hans mordere, spillede i USA's nedtur til "en zombie-stat, styret af usynlige, ikke-valgte magter, der styrer os ind i et atomart ragnarok, mens vi ødelægger os selv indefra."

Det er på tide at holde op med at brokke sig over den såkaldte "dybe stat". Deltag med Sare og de andre på søndag for at mobilisere tilstrækkelige kræfter til endelig at "rense vores

nation for disse onde elementer inde fra vores egne institutioner”.

Foto: Andrea Piacquadio, Pexels

Kan vi være vores egen julegave? Løftet om fred i en tid med selvdestruktion

Den 23. dec. 2022 (EIRNS) – På juleaftensdag: Løftet om fred i en æra med selvdestruktion

Verden står nu enten på tærsklen til en ny æra eller på afgrundens rand. I de kommende dage formaner tilhængere af kristendommen, katolikker, protestanter og ortodokse, af deres tro til ikke blot at fejre, men også til at tænke. De opfordres til ikke blot at reflektere, men også til at “besinde sig” og vende tilbage til den snævre vej til den mission, for hvilken Kristus blev “født for at dø og genopstå”. Traditionelt siges det, at verden dengang for over to tusind år siden lå “i synd og vildfarelse og længtes efter en forløsning, som havde været uopnåelig generation efter generation, indtil Kristi fødsel og derefter mission. Da foreslog Jesus en “ny frelse” for menneskeheden, en måde, hvorpå menneskeheden kunne frigøre sig fra den ubrudte cyklus af selvdestruktion: “Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind.” Dette er det første og store bud. Og det andet er lig med det: Du skal elske din næste som dig selv.”

I vor tid er denne foragtede fredsmision, denne smalle vej,

den eneste sikre vej ud af den atomare ødelæggelse. Ingen hedonistisk/lykkesøgende gevinstberegning vil fungere, netop fordi den er baseret på snyd, som Angela Merkels bekendelse så lummert og arrogant erklærede til verden. I den nedre verden, som nu er vores verden, er der ingen udvej, ingen pragmatisk løsning, der vil være tilstrækkelig.

Hvordan kan man i den nuværende krise "hugge en sten af håb ud af et bjerg af fortvivlelse"? London Economist's utilfredshed med pavens fredsinitiativer er et kærkomment tegn på, at vi er på rette vej. De skriver: "Det er tydeligt, at Frans' bestræbelser på at positionere sig som mægler mellem Rusland og Ukraine er mislykkedes. Paven er en outsider i et sammenstød mellem to overvejende ortodokse lande. Han har også gentagne gange fjendtliggjort både ukrainere og russere med sine udtalelser og udeladelser." Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttets hensigt om at genindføre Nikolaus af Cusas metode for Modsætningernes Sammenfald i diplomatiet til en tankeløs verden, er det egentlige indhold af hendes "Ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur".

Den neokonservative (dvs. "trotskistiske" permanente revolution/permanente krigsmager) London Economist, kan ikke håndtere idéen: Det er ikke "mægling mellem", men over, og i alle nationers interesse. Det er ikke "Rusland og Ukraine", men som Vatikanets udenrigsminister, kardinal Pietro Parolin, udtrykte det: "Hvorfor så ikke arbejde sammen om at skabe en ny, stor europæisk konference?" Han gik derefter videre: Han talte om et mere flydende diplomati, der nu har taget form, og som er opmærksom på fredsbevægelsernes bidrag – "man kan ikke forspilde den længsel efter fred, der bor i så mange unge menneskers hjerter". Tilstedeværelsen af Agape som et tankeobjekt i en dialog mellem nationer, eksempelvis som denne dialog for nylig blev ført og løst ved pavens undskyldning til Rusland, kræver et niveau af overvejelser, der hæver sig over "åndelig ondskab i høje kredse", også kendt som britisk geopolitik.

Vladimir Putins nøgterne vurdering af fiaskoen i hans og Ruslands forsøg på at engagere "Vesten" kom til udtryk i de bemærkninger, han fremsatte i onsdags. "For vores vedkommende har vi altid, eller næsten altid, forfulgt en helt anden tilgang og haft andre mål: Vi har altid ønsket at være en del af den såkaldte civiliserede verden. Efter Sovjetunionens opløsning, som vi selv lod finde sted, troede vi af en eller anden grund, at vi ville blive en del af denne såkaldte civiliserede verden når som helst. Men det viste sig, at ingen ønskede dette på trods af vores bestræbelser og forsøg, og det gælder også mine bestræbelser, for jeg gjorde også disse forsøg. Vi forsøgte at komme tættere på hinanden, at blive en del af denne verden. Men til ingen nytte." (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/70159>)

Det betyder ikke, at Putin, Rusland, Kina eller andre nationer, som alle til stadighed er mål for oligarkiske "fyrster og magter", ikke øjeblikkeligt ville reagere positivt, hvis den politiske anskuelse, som Lyndon LaRouches 40-årige dialog med den russiske intelligentsia er et eksempel på, herunder hans "Udkast til aftalememorandum mellem USA og USSR" fra 1984 om netop de strategiske spørgsmål vedrørende en retfærdig fred mellem nationerne, nogensinde blev vedtaget af nogen synlig fraktion i den amerikanske regering. (https://larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/eirv18n02-19910111_026-the_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf)

Vores mission er at ændre forholdet mellem nationerne, fra "viljen til magt", som i geopolitik – "Storbritannien har ingen venner eller fjender, udelukkende interesser" – til "viljen til sandhed" – "en kamp mod menneskets fælles fjender: tyranni, fattigdom, sygdom og selve krigen".

Disse sidste ord, der er taget fra præsident John F. Kennedys åbningstale fra 1961, antyder, hvordan en sten af håb kan hugges ud af et bjerg af fortvivlelse, selv nu, sammen med Rusland, Kina og andre. Tænk på pave Paul VI's tale til De

forenede Nationer den 4. oktober 1965 – det var første gang en pave nogensinde havde talt til dette organ. “Her når vores budskab sin kulmination... aldrig mere den ene mod den anden, aldrig, aldrig mere! Var det ikke netop dette, der var formålet med FN’s oprettelse: at være imod krig og for fred? Hør de klare ord fra en stor mand, som ikke længere er blandt os, John Kennedy, som for fire år siden proklamerede: “Menneskeheden må gøre en ende på krigen, ellers vil krigen gøre en ende på menneskeheden. ... Det er nok at minde om, at millioner af menneskers blod, utallige uhørte lidelser, unødvendige massakrer og skræmmende ruiner har sanktioneret den aftale, der forener jer med en ed, som burde ændre verdens fremtidige historie: aldrig mere krig, aldrig mere krig! Det er fred, fred, der skal styre hele menneskehedens nationers skæbne!”

(https://www.vatican.va/content/paul-vi/en/speeches/1965/documents/hf_p-vi_spe_19651004_united-nations.html)

Rusland erindrer tydeligvis, måske endnu bedre end USA, hvor meget konfrontationen i oktober 1962 ændrede verden. Fra det tidspunkt handlede JFK for at redde livet for måske hele menneskeheden, som hvert øjeblik kunne blive tilintetgjort enten på grund af overmod eller fejlvurdering. Han besluttede, at der straks skulle ske en ændring i forholdet mellem USA og Sovjetunionen på kort og lang sigt. Hans tale ved American University i juni 1963, hvor han opfordrede til en fælles amerikansk-russisk rumfartsmission, efterfulgt af hans tale ved FN i september, to måneder før han blev myrdet, viser os nu, hvor meget verden kan ændres på mindre end et år. De nye spørgsmål, der for nylig er blevet rejst om mordet på Kennedy som følge af den samtidige offentliggørelse og den fortsatte hemmeligholdelse af dokumenter; Kennedys skridt tilbage fra katastrofens rand i samarbejde med rationelle kræfter i Sovjetunionen og hans samarbejdsrelation med pave Johannes XXIII, kan fremkalde en fornyet undersøgelse af den metode, hvormed politik er blevet ført i USA siden den 22. november 1963. En sådan diskussion og fornyet undersøgelse kan endda

blive grundlaget for at skabe det, som kardinal Parolin omtalte som en bevægelse blandt unge for fred.

Forestil jer et Amerika, forestil jer en verden, der er befriet fra de mentale lænker af en falsk historie, som stadig i dag binder hundreder af millioner af mennesker i deres sind. Vores insisteren på sandheden, også om den "tredje verdenskrig i flere dele", som verden i øjeblikket er ved at blive forført ind i, er den lidenskab, der kan gøre Zepp-LaRouches ti principper og den fred gennem udvikling, som de giver, til virkelighed, på trods af skeptikerne. For at gøre dette er det blevet foreslået, at vi skal være "snu som slanger og blide som duer". Endnu en anbefaling: Som en veteran fra Birmingham- og Selma-bevægelsen (i USA) for borgerrettigheder har sagt: "Forskellen mellem en protest og en bevægelse er, når folk begynder at synge deres egne sange". "Dona Nobis Pacem" er den første af disse sange, en sang af og for hele verden, og flere vil følge.

Vi ønsker jer en glædelig og fortrøstningsfuld jul!

Foto: Aleksandr Slobodianyuk, Pexels CC0

Helga Zepp-LaRouches tale til mexicanske journalister, 13. december 2022

Den 13. december 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, holdt en halv times tale til sammenslutningen af mexicanske journalister med titlen "Peace Means Respect for the Rights of Others To Develop" ("La paz significa el respeto al derecho ajeno al desarrollo").

Helga Zepp-LaRouche: Goddag. Kære Celeste Sáenz de Miera og kære sammenslutning af journalister i Mexico:

Jeg er meget glad for at tale til jer i dag, den 13. december, og jeg takker jer endnu en gang for, at I har tildelt mig prisen for "ytringsfrihed". Det betyder meget i disse dage, for ytringsfriheden er under angreb. Faktisk forsøger mange lande, hvis man ser sig omkring i verden, at kontrollere det de betegner som "fortællingen". For at give et enkelt eksempel har EU, Europa-Kommissionen, netop udsendt retningslinjer til lærere i skolerne, hvori de instruerer dem i, at de skal "afvise" falske nyheder for eleverne, hvilket betyder, at de skal korrigere det, som de betragter som forkerte fortællinger, falske nyheder, men de skal indgyde eleverne den sande fremstilling.

Dette er et utroligt angreb på børns evne til at lære at tænke og have en dømmekraft til at skelne mellem rigtigt og forkert. Det er blot et af de mange eksempler, hvor man ser, at de forskellige institutioner, efterretningstjenester og andre forsøger at kontrollere informationen fra de sociale medier.

Så ytringsfriheden er genstand for utrolige angreb. Det kan naturligvis ikke adskilles fra det faktum, at vi formentlig befinder os i det farligste øjeblik i verdenshistorien. Det siger jeg, fordi vi står på randen af en potentiel tredje verdenskrig, som ville indebære en atomkrig. Hvis det nogensinde skulle komme til en så forfærdelig begivenhed, ville det betyde civilisationens endeligt, for hvis man gennemfører en global atomkrig, skønner forskerne, at der vil følge en global atomvinter på omkring 10 år. I den periode vil stort set alle, der ikke er døde i de første timer, dø af sult i de efterfølgende år.

Det er meget tæt på. Vi er naturligvis også meget tæt på, i den mere optimistiske variant, en helt ny økonomisk verdensorden.

Men lad mig først bruge et par sætninger på at beskrive faren. Grunden til at vi befinder os i en sådan fare, er ikke på grund af Ukraine: Ukraine er kun en brik. Det virkelige problem er, at kræfterne i det nuværende transatlantiske finanssystem ønsker at bevare kontrollen, og de er naturligvis ekstremt udfordret af Kinas økonomiske fremgang, og de forsøger at inddæmme Rusland, inddæmme Kina. Og det har stået på siden Sovjetunionens afslutning, hvor man havde et meget håbefuldt øjeblik – vi kaldte det dengang for “civilisationens stjernestund” [Sternstunde der Menschheit], for når Sovjetunionen brød sammen, ville der have været mulighed for at etablere en international fredsorden, hvilket ville have ændret hele verdensdynamikken. Men som vi nu ved, besluttede de anglo-amerikanske kræfter at forsøge at indføre en unipolær verden og brød deres løfter til Gorbatsjov om, at NATO ikke ville “bevæge sig en tomme” mod øst. Der skete i stedet fem NATO-udvidelser, og med kuppet i 2014 i Ukraine blev den nuværende optrapning i realiteten sat i gang. Det er ikke engang tilladt at diskutere, at der var en forhistorie før krigsudbruddet den 24. februar i år.

Men nu er der sket noget utroligt, og det er, at Tysklands tidligere kansler, Angela Merkel, har givet to utrolige interviews, det ene til Der Spiegel og det andet til ugebladet Die Zeit, hvor hun indrømmede, at hun i virkeligheden aldrig – og naturligvis også Frankrig – aldrig havde haft til hensigt at følge Minsk-aftalen til dørs, og på den måde bekræftede hun det, som den tidligere ukrainske præsident Petro Porosjenko havde nævnt for blot en uge eller to siden, nemlig at de aldrig havde haft til hensigt at gennemføre Minsk-aftalen, og blot brugte perioden til at opbygge det ukrainske militær til NATO-standard. Det var i bund og grund det, som Merkel bekræftede.

Det er utroligt. Jeg synes, det er meget alvorligt, for det betyder, at hvad kan man i grunden tro på, hvis en vestlig politiker siger noget – og som bekendt skulle Tyskland og

Frankrig være garanter for Minsk-aftalen, og vi har altid kritiseret, at de ikke ydede noget for at håndhæve den. Men nu viser det sig, at det hele var et skuespil.

Ruslands præsident Putin har naturligvis sagt, at han nu føler, at det var en fejl fra Ruslands side ikke at have grebet militært ind i Donbass allerede i 2014, og der var hardlinere på det tidspunkt, som grundlæggende havde presset på for at få ham til at gøre det. Og Putin havde indstillet sig på forhandlinger og troede på Tysklands og Frankrigs løfter om, at der ville blive en Minsk-aftale.

Jeg synes, det er virkelig utroligt, og det betyder simpelthen, at alle angrebene på de mennesker der sagde, at Ukraine-historien er mere kompliceret, og at det ikke kun er Putin, der er den onde, de [disse mennesker-red.] er grundlæggende retfærdiggjorte nu, og jeg synes, at dette bør diskuteres på passende vis i de internationale medier.

Denne situation er fortsat ekstremt farlig, fordi man har nogle fjollede mennesker i officielle militære positioner, som for nylig har haft en relativt afslappet snak om brugen af atomvåben. De forskellige russiske embedsmænd har nu sagt, at man er nødt til at genoverveje hele Ruslands doktrin, at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis den russiske stats eksistens er på spil, for i mellemtiden har USA flyttet en masse taktiske atomvåben ind i Europa – mange af dem i Tyskland – og det tager kun få minutter for strategiske bombefly at bære disse atomvåben ind på russisk territorium, og derfor befinder vi os igen i en situation, som den, der eksisterede i begyndelsen af 80'erne med krisen med mellemdistancemissiler, Pershing 2 og SS-20. Dengang var der hundredtusinder af mennesker på gaderne, som advarede om, at Tredje Verdenskrig var meget tæt på.

Nu er disse mennesker ikke på gaden, og det er et meget stort problem. Man kan i øvrigt også sammenligne situationen med Cuba-krisen, for disse atomvåben er kun få minutter fra

Ruslands territorium, og forestil jer bare, hvad USA ville sige, hvis russerne eller kineserne havde atomvåben langs den mexicansk-amerikanske grænse.

Så fordi vi befinder os i denne utroligt farlige situation, som i øvrigt er forårsaget af, at den transatlantiske verdens finansielle system er ved at gå i opløsning, hvilket man kan se på hyperinflationen og centralbankernes absolutte paradoks: Hvis de ikke gør noget og fortsætter den kvantitative lempelse, vil hyperinflationen eskalere; hvis de forsøger at bekæmpe inflationen med kvantitativ stramning, truer de med mange gældsatte virksomheders sammenbrud og kapitalflugt ud af de nyindustrielle markeder. Så de vakler frem og tilbage, men der foreligger ingen løsning inden for systemet.

Det er derfor, at jeg allerede for et stykke tid siden har foreslået, at vi absolut må tage fat på dette problem på en grundlæggende måde, og jeg foreslog en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til sikkerhedsinteressen for hvert enkelt land på planeten, fordi ellers, hvis man undlader at gøre dette, virker det ikke. Det historiske referencepunkt er naturligvis den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Efter Trediveårskrigen, som var højdepunktet i den krig, indså folk, at hvis de fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde sejren, alle ville være døde, og det er en situation, der kan sammenlignes med i dag.

Så den Westfalske Fred var ekstremt vigtig, fordi den fastlagde flere absolut vigtige principper, som var begyndelsen på folkenes internationale folkeret.

Det første princip, som de nåede frem til, var, at man for fredens skyld skal tage hensyn til den andens interesser. Jeg tror ikke, at jeg fortæller jer noget nyt, for det var det princip, som også en af Mexicos største præsidenter, Benito Juárez, eftertrykkeligt erklærede, da han sagde, at fred betyder respekt for den andens interesser, både i forhold til

andre individer og også i henseende til andre nationer. Det er et meget vigtigt princip, for når man tager hensyn til den andens interesser, er det muligt at skabe en fredsorden. Det var den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som i tilfældet med Versailles-traktaten, hvor man, på trods af de komplekse årsager til at det kom til Første Verdenskrig, grundlæggende erklærede Tyskland for den eneste skyldige part, og det førte naturligvis til uretfærdige krigsskadeserstatninger, som førte til hyperinflation, som var årsag til depressionen, som medførte Anden Verdenskrig. Så hvis man ikke er retfærdig i sin fredsløsning, fører det til nye krige.

Det andet princip i den Westfalske Fred var idéen om, at man for fredens skyld må tilgive den ene eller den anden parts ugerninger for at opnå fred. For hvis man bliver ved med at gentage: "Du gjorde dette mod mig, jeg gjorde dette mod dig", bliver det en evig cirkel, og man vil ikke kunne afslutte krigen.

Det tredje princip, som var meget vigtigt, er, at statens rolle i genopbygningen af efterkrigssituationen er særdeles vigtig. Så det førte til kameralisme og en hel skole for fysisk økonomi, som vi også må overveje.

Nu har vi haft flere konferencer i Schiller Instituttet om denne idé, og hvis man ser på konferencerne og listen over talere, som er ret imponerende, i de sidste to et halvt år, kan man faktisk se, at vi er ved at danne en alliance af mennesker, der seriøst overvejer denne tilgang. Naturligvis blev jeg af mange af dem anmodet om at udarbejde en plan for, hvordan en sådan ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur egentlig ville se ud. Og selv om jeg ikke foregiver at være den eneste, der kan definere det, har jeg lavet et udkast til ti principper, som jeg mener skal overholdes, hvis man ønsker at indføre en sådan international fredsarkitektur. Jeg vil gerne nævne dem for jer, og jeg vil gerne opfordre jer til faktisk at læse teksten, for jeg tror,

at det ville være utroligt gavnligt for bestræbelserne på at bevare freden og overvinde denne nuværende krigsfare, hvis der ville være en diskussion i medierne, i den akademiske verden af professorer, af folkevalgte personer, tidligere folkevalgte, og mange lande ville bidrage med at tilspørge: kan menneskeheden faktisk udstede principper, som gør det muligt for os at overleve på lang sigt?

Jeg er meget optimistisk mht., at dette kan lade sig gøre, for vi er den menneskelige art, vi har en kreativ fornuft, men det kræver en meget bredere diskussion, end vi alene er i stand til at indlede, og derfor vil jeg bede jer om at se på disse principper, og hvis I er indforstået med dem, så giv dem videre – så meget desto bedre. Hvis I har kommentarer, er I velkomne: Vi vil oprette en underside i Schiller Instituttet, hvor vi ønsker at offentliggøre sådanne bidrag. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Jeg vil derfor fortælle jer, hvad disse principper er, i det mindste i kort form, og jeg beder jer læse dem grundigt.

Om det første princip for hvordan en sådan sikkerheds- og udviklingsarkitektur burde udformes, sagde jeg, at den skal gennemføres af et partnerskab af fuldstændig suveræne nationalstater, suverænitetetsprincippet. I dag er det naturligvis ikke tilfældet, fordi vi har overnationale institutioner, som fratager nationerne deres suverænitet, som f.eks. i tilfældet med EU, og der kan I se, at det ikke fungerer, fordi det historisk set – lad mig sige det meget kort: Princippet om suverænitet var et meget vigtigt begreb, som skulle udvikles. Det opstod ikke oprindeligt, for i Europa havde man f.eks. pavedømmet, som er globalt, og derefter havde man imperierne, Romerriget og andre imperier, og det tog lang tid, før selv de nationale monarkier kunne håndhæve deres rettigheder over for denne overnationale struktur, pavedømmet og imperiet. Det var først i det 15. århundrede, at man på

grund af den første nationalstat med Ludvig XI i Frankrig havde en suveræn nationalstat, som var kendetegnet ved, at befolkningens levestandard blev fordoblet i løbet af de 20 år, som Ludvig XI regerede. Fordi man for første gang havde det princip, at det ikke kun var eliteerne, etablissementet, adelen og deres privilegier, der talte, men for første gang havde man det princip, at det fælles gode skulle øges gennem videnskab og teknologi og en stigning i bybefolkningen.

Samtidig, i det 15. århundrede, var det Nikolaus af Kues [Cusa], en af de absolut største universelle tænkere, der for første gang skriftligt fastlagde principperne for den suveræne stat i sit skrift *Concordantia Catholica*. Der udviklede han for første gang, at man har et gensidigt retsforhold mellem de regerede og regeringen. Det skal formidles gennem de valgte repræsentanter, og disse repræsentanter er juridisk ansvarlige både over for de regerede og over for regeringen. Så det repræsentative system er den eneste måde, hvorpå den enkelte kan deltage i regeringen. Fordi et rent demokrati ikke fungerer, hvilket allerede Platon og Thukydides erkendte, da de fandt ud af, at demokratiets modsatte side af mønten er tyranni. Så et grundlæggende demokrati fungerer ikke, fordi man ikke kan spørge en million mennesker om hver eneste beslutning, og det udvikler sig til anarki og kaos, og så opstår der naturligvis en tyrann.

Det er klart, at denne repræsentative idé er ekstremt vigtig: Den kræver uddannede statsborgere, for kun uddannede statsborgere kan håndhæve dette princip. Det er den ulykke, som mange af demokratierne i Vesten er ramt af lige nu, nemlig at de formelt set er demokratier, men at de mangler uddannede borgere, bl.a. fordi ytringsfriheden og pressefriheden er stærkt hæmmet.

Det er netop derfor, at jeg lægger så stor vægt på suverænitetsprincippet, for især i krisetider er det kun den suveræne nationalstat, der kan beskytte almenvellets interesser. Det er det første princip.

Det andet princip består i, at den vigtigste prioritet må være, at disse nationalstater arbejder sammen for at overvinde og afskaffe fattigdom. På et tidspunkt, hvor 2 milliarder mennesker – nøjagtig 1,7 milliarder mennesker ifølge FN's Verdensfødevareprogram – er truet af sult, med David Beasleys ord, som er direktør for Verdensfødevareprogrammet, når 1,7 milliarder mennesker er truet af hungersnød i verden, og yderligere 2 milliarder mennesker mangler rent vand, er det meget klart, at deres menneskerettigheder bliver berøvet på den mest påfaldende måde, fordi fattigdom er en meget alvorlig krænkelse af menneskerettighederne. Jeg er overbevist om, at det kan lade sig gøre, hvis alle nationer samarbejder om at overvinde fattigdommen, som f.eks. Kina har vist, at det kan gennemføres: Kina har løftet 850 millioner mennesker i hjemlandet ud af alvorlig fattigdom, og middelklassen vokser fra nu anslået ca. 400 millioner til meget snart at udgøre 600 millioner, og det er noget, som kan gentages i hvert enkelt land i det såkaldte Globale Syd.

Det tredje princip er idéen om at etablere et moderne sundhedssystem i alle lande på jorden. Pandemien har påvist, at udelukkende de lande som har velfungerende sundhedssystemer reelt kan gøre noget for at beskytte deres borgeres liv. Kina var igen det land, der gjorde mest, og man kunne konstatere, at i USA og Tyskland og andre europæiske nationer var privatiseringen af sundhedssektoren den grundlæggende årsag til, at de klarede sig så dårligt i kampen mod COVID. Et anstændigt sundhedssystem er også yderst vigtigt for levealderen. Hvis man dør tidligt af sygdomme, som der allerede eksisterer medicin for, hvor mange mennesker i udviklingslandene dør så ikke af sygdomme, som man nemt burde kunne behandle, hvis der var et moderne sundhedsvæsen. Det er det tredje princip.

Det fjerde princip fastslår, at i betragtning af at vi er den kreative art, den eneste kendte kreative art i universet, indtil videre, er det en grundlæggende rettighed, at ethvert

menneske burde kunne udvikle sit kreative potentiale fuldt og helt. Det kræver universel uddannelse, og det forudsætter naturligvis, at man har mulighed for at tilegne sig viden om universel historie, sprog, naturvidenskab og kunst. Men uden denne uddannelse har mennesker ikke mulighed for at udnytte det potentiale, som vi alle har iboende i os, på den mest fuldgældige måde.

Det femte princip er derfor spørgsmålet om, hvordan man finansierer alt dette som en helhed. Naturligvis har man brug for et kreditsystem, hvor hele formålet med kreditsystemet er at opnå det, som jeg nævnte i de første punkter. Med andre ord det fælles bedste, og at mennesket skal stå i centrum for økonomien, ikke profitmaksimering for en lille elite. Et referencepunkt er den måde, Bretton Woods-systemet var tiltænkt af Franklin D. Roosevelt. Jeg forstår, at mange lande i udviklingssektoren ikke bryder sig om Bretton Woods-systemet, men de kender ikke, hvad hensigten var hos Roosevelt, som døde på et uheldigt tidspunkt, så det egentlige Bretton Woods blev gennemført af Churchill og Truman. De fastholdt den koloniale struktur, selv om det var Franklin D. Roosevelts hensigt, at hovedformålet med Bretton Woods-systemet netop skulle have været at overvinde fattigdommen og øge levestandarden massivt i udviklingssektoren. Så det angiver et referencepunkt, og mange lande i det Globale Syd, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og andre organisationer i det Globale Syd er i øjeblikket allerede i gang med at skabe et nyt kreditsystem, en ny international valuta, så det er faktisk på trapperne.

Det sjette princip omhandler tanken om, hvad dette kreditsystem kan bidrage til. Nemlig at skabe forudsætningen for en reel udvikling af det Globale Syd, der altid starter med grundlæggende infrastruktur og derefter går videre til industri og landbrug. I den forbindelse er den Nye Silkevej lige nu det praktiske forslag, der er på dagsordenen, og

Schiller Instituttet har i lang tid arbejdet på forslagene om, hvordan den Nye Silkevej kan blive en Verdenslandbro, der til sidst forbinder alle kontinenter med tunneller og broer, så den virkelig bliver en ny økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle mennesker på planeten at få en anstændig levestandard.

Det syvende princip – og nu bevæger vi os nærmere ind på det filosofiske grundlag for disse mere konkrete skridt – er, at geopolitikken skal overvindes. Geopolitik var den grundlæggende årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det udgør faren for en Tredje Verdenskrig. Derfor bør vi forbyde atomvåben, for disse våben er så destruktive og dødbringende, at de absolut ikke bør tolereres. Det samme gælder for andre masseødelæggelsesvåben.

Det ottende princip er, at for at overvinde geopolitikken må folk lære at tænke i henseende til den ene menneskehed; ikke tænke i nation mod nation, blokke af interessegrupper mod andre grupper, men først og fremmest tænke som den ene menneskehed. Den kinesiske præsident, Xi Jinping, har udtrykt det med sine ord ved at sige, at vi skal have “det fælles samfund for en fælles fremtid for menneskeheden”. Jeg har foreslået, at man bør anvende Nicolaus af Cusas tankegang, der som en af sine absolut banebrydende opfattelser udviklede ideen om *Coincidentia Oppositorum* – modsætningernes sammenfald – hvilket betyder, at der altid er et højere Ene, som kan begribes af den menneskelige fornuft, som står over de mange, og som har en højere magt end de mange. Hvis det er meningen, at folk skal forstå, at man skal sætte den ene menneskehed først, så må man få dem til at træne sig i at lade være med at tænke “min interesse mod din interesse”, for at vende tilbage til Benito Juárez’ sætning: “Den andens interesse indebærer alle andres interesse”, hvilket betyder den ene menneskehed. Så Nicolaus af Cusas filosofiske diskussion om modsætningernes sammenfald, som er et helt, stort emne i sig selv, er en meget nyttig måde at nå frem til dette på.

Det niende princip, som jeg har foreslået, er, at vi er nødt til at give denne nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur en særlig uddybning. Hvordan kan vi give os selv principper, som på en måde er uangribelige? Jeg tror, og det har jeg overvejet i meget lang tid, at den eneste måde, hvorpå vi i sidste ende kan få orden i verden, er hvis vi anvender det fysiske univers' lovmæssighed – som er virkeligheden – på den politiske, økonomiske og sociale orden på Jorden. Det er en idé, som ikke er ny. I den europæiske filosofi har der f.eks. altid været en idé om, at der findes en naturlov. Naturloven er ifølge denne tradition givet i skabelsesordenen, den står over den lov, som mennesket har fastsat. Den er på en måde indbygget i skabelsens orden. En tilsvarende idé finder man i mange store kulturer. I Indien hedder det, at vi på Jorden skal gennemføre den kosmologiske orden; i Kina benævnes det Himlens mandat, som skal styre politikken. Ideen er grundlæggende, at vi skal studere lovmæssigheden i det fysiske univers. Det gode er, at vi på grund af den moderne videnskab i stigende grad ved mere og mere om denne lovmæssighed.

F.eks. giver de store teleskoper, Hubble-teleskopet og for nylig James Webb-rumteleskopet, os et utroligt indblik i, hvordan universet fremstår. Allerede Hubble-teleskopet viste os, at der findes mere end 2 billioner galakser. Wow! Jeg synes, det er helt fantastisk, fordi det giver en fornemmelse af, at man kan studere denne lovmæssighed, og at der kan drages konklusioner om vores liv på Jorden, når det gøres. Naturligvis er der andre områder som biofysik eller det utrolige perspektiv af termonuklear fusionsvidenskab, og hvad det ville betyde, hvis det kunne gennemføres kommercielt på Jorden med hensyn til råstofsikkerhed og energisikkerhed. Men også, hvordan solen fungerer, hvordan processer fungerer i kontrollerede plasmaer. Alt dette vil give os et indblik i universets lovmæssighed og kan vejlede os i, hvordan vi bør tilrettelægge vores politiske liv.

Afslutningsvis er det tiende punkt nok det vigtigste, og jeg

er også sikker på, at det er det mest kontroversielle. Fordi jeg dybest set fastholder, at mennesket i bund og grund er fundamentalt godt, og at det derfor i uendelighed er i stand til selv at perfektionere både dets kreative åndsevner og sjælens samt karakterens skønhed gennem studier, gennem opdagelser og gennem æstetisk dannelse.

Dette er et særdeles grundlæggende optimistisk billede af mennesket, som ikke alle mennesker deler. Men jeg er helt overbevist om, at Nicolaus af Cusa også på dette punkt havde ret, for han sagde, at ondskab ikke er noget, der eksisterer i sig selv, men at det er mangel på udvikling. Det tror jeg virkelig på. Hvis man giver alle børn mulighed for at få et anstændigt hjem, en kærlig familie og adgang til en uddannelse, der optimerer alle de potentialer, der ligger i barnet, er der ingen grund til, at folk skulle blive onde eller grådige eller ubehagelige, eller hvad som helst, men at de vil værdsætte deres egen kreativitet mere end alt det, vi kæmper med i dag. Hvis man ser på de virkelig kreative mennesker – læs f.eks. dialogerne mellem Friedrich Schiller og Wilhelm von Humboldt eller Albert Einstein og Max Planck – og man ser, at forholdet mellem mennesker kan blive ét, hvor den ene elsker den anden på grund af det kreative potentiale, som han eller hun udtrykker, og omvendt, og så har man et oprigtigt menneskeligt forhold.

Så jeg tror, at det er absolut muligt. Jeg reflekterede eksempelvis mange gange over f.eks. Friedrich Schiller, efter hvem Schiller Instituttet blev opkaldt for 38 år siden, fordi jeg mener, at Friedrich Schillers menneskebillede er så ædelt, at jeg syntes, det burde have indflydelse på politik. Men Schiller mente, at fornuftets tidsalder var ved at komme, og det mente mange af humanisterne i det 18. og tidlige 19. århundrede også. Jeg spurgte mig selv mange gange, hvorfor det ikke skete? Fordi jeg værdsætter disse humanisters holdninger og synspunkter meget højt. Jeg er kommet til den konklusion, at grunden var, at videnskaben, teknologien og industrien

endnu ikke var udviklet nok til at overvinde fattigdommen i kolonierne. Derfor var det ikke engang et spørgsmål, og de mest ædle ideer hos folk som Leibniz eller Schiller fandtes på idéplanet, men det materielle grundlag eksisterede endnu ikke.

Men nu mener jeg, at vi har mulighed for at overvinde fattigdommen for altid på grund af de videnskabelige og teknologiske fremskridt. Der er ingen grund til, at et eneste menneske skal sulte eller dø tidligt på grund af mangel på medicin. Grundlæggende kan vi opbygge en verden, hvor, hvis man ser på de seneste teknologiske gennembrud inden for kunstig intelligens og digitalisering, hvis disse nye områder bruges til det fælles bedste, vil de sætte folk fri til at bruge mere tid på deres kreative udvikling, og hvor livslang læring og livslang forskning og kreativitet vil blive mere og mere almindeligt.

Så jeg tror på idéen om at kæmpe for, at folk indser, at udvikling er nøglen til alting: Udvikling er navnet på fred. Udvikling er navnet på at overvinde det onde, og vi er ikke bundet i en manikæisk verden, hvor det onde og det gode altid vil eksistere side om side, men at vi i sidste ende kan få menneskehedens liv til at hænge sammen med universets lovmæssighed. Og at vi derfor har en meget lys fremtid foran os, hvis vi handler beslutsomt nu.

Jeg takker jer endnu en gang for at give mig mulighed for at præsentere disse idéer for jer. Hvis I finder dem tiltalende, så slut jer til os og hjælp os med virkelig at skabe en ny økonomisk verdensorden, som er menneskehedens værdighed behørig. Jeg takker jer mange gange. [hzl]

'Solovyov Live' Interviewer Helga Zepp-LaRouche on de Ti Principper

Dec. 7, 2022 (EIRNS)—Vladimir Solovyov aired a 21-minute interview with Helga Zepp-LaRouche on Dec. 7.

VLADIMIR SOLOVYOV: Well, unfortunately, that's about my German, so if you don't have anything against it, we'll try English. I'm sorry for being a late a couple of minutes. You know, those Russians, they're never good on time. There's always a problem with Russians being good on time! [laughter]

I have to say: I was quite impressed with your very tough point of view, should I say that? very revolutionary. Definitely not mainstream of current European political ideas. How come? It looks like the *Dawn of Europe*, the book that was written more than a 100 years ago, suddenly comes true. What are we facing right now? And what should be done, in order to save the world?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I think the problem is that we are, as some of the Russian officials have stated recently, we are already at a state of war between NATO and Russia, and many people in many countries are extremely worried that this may lead to nuclear war. And if it would come to that, I don't think it would be a limited nuclear war. I think regional war, the use of only tactical nuclear weapons, I think this is all ruled out. And if it comes to the use of only one single nuclear weapon, it would have the danger of a global nuclear and that would mean the annihilation of civilization.

And for me, I think you have to start with that: This is why I have suggested principles, 10 principles for a new international security and development architecture, which is drawing very much on the example of the Peace of Westphalia

which ended 150 years of religious war in Europe. And I'm really fighting very hard to put this on the agenda before it is too late.

SOLOVYOV: So what are those 10 principles? And what makes you think that current political power in Germany, but basically in U.S.A.—we realize that; whatever is there right now in Germany, it's just a reflection, it's just another projection of American point of view—that they will hear you? That you won't be punished severely for your point view. Because now it's not—it's impossible to talk about the freedom of speech and the freedom of philosophical ideas in Europe.

ZEPP-LAROUCHE: I know it's not allowed, and you are being ostracized immediately, and worse. But I think we are in a situation—I mean, this is not a tenable situation. Germany, for example, has lost all of its sovereignty with the present government, at least concerning certain ministers. We are running against a collapse in Germany: The economic situation is absolutely devastating. The result of the sanctions, which Germany imposed against Russia, on orders practically of the United States, is boomeranging, and the blowback is threatening the existence of Germany as an industrial nation. So this will become apparent in the next weeks and months.

And I think we are in an epochal change: It's not just a war between the West and Russia, but the result of the policies imposed against Russia in particular, have led to a counterreaction: The entire Global South is in a revolutionary spirit to establish a just new economic order, and this is a revival of the Non-Aligned Movement, which was already on that course in the 1970s, and now I think it is unstoppable. You have the emergence of a completely new system, which is the BRICS, the SCO (the Shanghai Cooperation Organization), the Eurasian Economic Union, all of these countries are reacting to the policies coming especially from the British and the United States, and they're forming a new world economic order.

Some people may think it is enough if you have a multipolar world; the unipolar world is definitely over. But I am of the opinion that even multipolarity is not sufficient, because it still has the potential of a geopolitical confrontation. So this is why I think the most advanced proposal to overcome that in the present world comes from President Xi Jinping, who is talking about the “shared community of the future of mankind.” My 10 principles are basically an effort to elaborate principles how we can get people to understand what the new paradigm is, in which we have to move. That is a very deep philosophical conception: I’ve been working together with my late husband, Lyndon LaRouche, on that for the better part of the last 50 years. So I’m convinced that this is resonating with what the world right now urgently needs, which is a new conception—the question, really, is can we as a human civilization give ourselves an order which allows the long-term survivability of our species? So this is the biggest challenge to our intelligence you can have. And since I’m—and that’s the 10th point of my 10 principles—I’m convince that man is fundamentally good, and that the evil in the world is the result of a lack of development.

So I’m confident. I think the danger is incredibly big, but on the same time, I’m also extremely optimistic that a solution to this present calamity can be found.

SOLOVYOV: So what are those 10 principles? What are they? How dare you bring those 10 principles to the world of Schwab! Who is saying that humanity is a disease, and it’s better to be without humanity for the world! So how come that, nowadays, you’re coming with basically, let’s say “humanitarian tradition” of understanding humanity? Instead of modern liberal, Nazi view, where basically humanity should be destroyed?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think the present world order, in large part suffers from the problem of oligarchism: That is not a new phenomenon. You had empires, the Roman Empire, the

Byzantine Empire, the Venetian Empire, the British Empire, which in one sense still exists, and these forms of government were based on the idea that you have a small, powerful elite, sometimes the aristocrats, sometimes the financial elite, and that they have all the privileges and rule over backward masses of people. That system is the origin of what a former President of the Czech Republic, Vaclav Klaus, calls the "green delirium," which is the idea that we are living in a world of finite resources, that you have to have management of scarcity, and all of this.

But that's not the real universe. The good thing is that man is different from animals, because we are capable of discovering universal principles about the physical universe. This is called scientific and technological progress, and when we apply that progress in the production process, then it leaves to an increase in the living standard, the longevity of people. So, I think we have reached the point now where the evolution of mankind is at a point where we have to adjust the political and economic order to the actual lawfulness of the physical universe, if we want to survive. That is not a new idea: That was actually a philosophical conception in Europe, it was called "natural law." You have the same idea in other cultures. In India, for example, it's called "cosmology," where basically politics is supposed to implement the lawfulness of the cosmos. You have the same idea in Chinese philosophy, with the "Mandate of Heaven." So in all great cultures, you have the idea that there is a higher lawfulness which we have to respect, or bring about destruction.

So I think we are in a very optimistic change of an epoch. I would call it that mankind is about to reach the age of adulthood.

SOLOVYOV: [laughs] That is very optimistic, should I say! But by reaching the age of adult, we have to face quite new challenges. One of them is that Europe is basically put in an Iron Curtain, by trying to recognize Russia as a "sponsor of

terrorism" state, they are just cutting all possible ties that have been left, and it's leading us to a completely new scenario. Europe without Russia is basically a very small place!

ZEPP-LAROUCHE: Right now, the mainstream media and the major political parties, as they are represented in the European Parliament, which made this resolution about Russian being a terrorist state, that is the surface. And if you only look at the mass media, you get the impression that that is everything there is. But we are organizing people: Look, there are demonstrations in all European countries, to end the war, to have a peaceful negotiation, use diplomacy already, and many people are demonstrating in east Germany, in Belgium, in France, in Italy, even in Great Britain. So I think, this is a very dangerous moment, obviously, but I think that as the crisis will become bigger, and you have hyperinflation, the energy prices, the food prices, I think we are heading towards a very big moment of decision. And what the Schiller Institute is trying to do, is we are organizing international conferences, which have to be virtual because of the still existing pandemic conditions, and we are trying to bring together people from all over the world.

I have initiated something which is called—I should explain—Friedrich Schiller, after whom the Schiller Institute is named, had the idea that there must not be contradiction between patriots and world citizens. So, given the fact that the danger of nuclear war makes everybody, instantly a world citizen, because the whole world is challenged, so I've called for a world citizens' movement. And since I was born in Trier—which some people may recognize the importance of that—I have called for "World Citizens of All Countries, Unite!" [laughs] in which I find a certain irony.

But many people have responded. We've had three conferences already with many sitting and former parliamentarians, and former ministers and Presidents from Latin America, who have

issued a call to all parliamentarians and elected officials of the world to join this movement, and fight essentially for these 10 principles, and a new security and development architecture.

SOLOVYOV: So you are still an optimist? Do you still think that humanity is going to survive?

ZEPP-LAROUCHE: Oh, yes! You know, obviously, the danger is enormous, because if it comes to nuclear war, there will not be even an historian left to investigate the reasons why it came to this point. So I'm not unaware of the incredible danger. But I believe that the majority of the world is already creating a new system: The BRICS countries already have a GDP which is higher than that of the G7. And you saw at the recent G20 meeting, despite incredible pressure, the majority of the countries of the Global South do not want to change sides! Even the Trilateral Commission, which is really—not exactly my kind of organization—the Japanese representative of the Trilateral Commission just recently said, telling the United States and Great Britain, do not force us to choose sides between China and the United States, because if we are forced, we will choose China. This came from Japanese Trilateral Commission members!

So the spirit is really not—people do not want this geopolitical confrontation any longer. And I think there is a tremendous chance—look, Modi, who will chair the G20 in the coming year, just wrote a very beautiful statement, where he echoed essentially what I'm saying, that there are people who say that man is evil, but he says, no, the fact that there are so many aspirations in religion and philosophy that man is fundamentally good. And I think that with the leadership of India in the G20, you will see that the Global South will have a much great voice.

And we are trying to convince people in the United States and in Europe to join with that new system, rather than trying to

oppose it. And, OK, maybe that will not function, but I'm optimistic that it's the only choice: Because we have to get the United States and Europe to cooperate with the countries of the Global South and China. If the United States and China, which are the two largest economies of the world, are not working together, then no problem of the world can be solved. On the other side, if we succeed in showing that there is an advantage for everybody, to solve poverty—I mean poverty should be eliminated! It is the biggest violation of human rights you can imagine. So, all I want to say, is that what we are proposing is actually in cohesion with the wishes and desires of the world population.

SOLOVYOV: Well! But how can you imagine those guys in U.S., in U.K., in Germany, giving up the complex of superiority, where they still consider the other part of humanity, according to Kipling, half-beast, half-humans, as in the burden of the white man? So how can you imagine Americans suddenly recognizing that they're not the chosen nation? They won't count it! They don't want to do it! No one ever gave up the complex of superiority before being defeated. There is no brain to apply to: Look at Biden! There is no *brain* to apply to! There is a number of stereotypes! And that's about it.

ZEPP-LAROUCHE: Yeah, but look, Josep Borrell from the EU made this incredible statement that the EU is a beautiful garden...

SOLOVYOV: Yes, surrounded by jungle.

ZEPP-LAROUCHE: And that made him the laughingstock of the whole world!

SOLOVYOV: But he is an idiot! And he represents the diplomacy of the EU! What kind of *idiot* right now represents the EU as the top diplomat? That's annoying!

ZEPP-LAROUCHE: Yes. But, in a certain sense, you have to laugh about it, as many countries of the Global South are doing.

The countries of the developing sector are right now in a mood where they recognize that this is the effort to keep the colonial order. But that is not—Look, all of these countries have a different tradition. The United States, for example, made their independence in the War of Independence against the British Empire. And the Constitution of the United States was the first real republic in the history of mankind, and if you look at the principles of Benjamin Franklin, of George Washington, of John Quincy Adams—John Quincy Adams said exactly what we are saying today, that you need a partnership of perfectly sovereign republics and the United States should not go out and look for foreign monsters. And then, Lincoln had the same idea. Franklin D. Roosevelt, when he designed the Bretton Woods system, it was meant as the first priority to overcome the underdevelopment of the developing countries. Even Kennedy had a beautiful idea about the role of technology would solve all the poverty in the Third World. So there *is* a tradition in the United States which is completely different. The problem with the United States right now is that they have adopted the model of the British Empire as the basis to rule the world in a unipolar world, in a unipolar style. But that is not the whole United States! The people of the United States are essentially good. It is what some people call the “MICIMATT”—you know, Ray McGovern—

SOLOVYOV: Right.

ZEPP-LAROCHE: It’s the military-industrial complex, plus the Congress, plus the media, plus Silicon Valley, but that is a small minority. They look like the all-powerful force right now, but I think this other tradition of America is there, and we are trying very hard to make a revival of the best traditions of the United States.

SOLOVYOV: I hope that you succeed. I hope you succeed! Unfortunately, our time is running out. And excuse my smile: The reason is that my wife’s name is Olga Sepp [ph], so when I see Helga Zepp, I feel like I’m talking to a relative, should

I say! [laughter]

ZEPP-LAROUCHE: That's funny!

SOLOVYOV: Yes, that's quite unusual. And, I love what you're saying! And I love your very sweet, idealistic, but very thought-through, based on the belief that human are better than they are.

The only minor thing is: The Founding Fathers of the United States, after all about democracy and "human rights," shall we say, so they all owned slaves. So, their definition of free men, were only for WASPs, and that's what makes us Russians being so careful when we're dealing with the West—the definition of every word. You have to be sure that you understand words in the same way. In any other case, we're running into problems all the time.

It was a pleasure, and I to continue our discussions in the coming future. [hzl]

Definitionen på succes: LaRouche-faktoren i den nuværende strategiske situation

Den 7. december 2022 (EIRNS) – "Jeg håber, at I får succes. Jeg håber det lykkes for jer!"

Det var de afsluttende bemærkninger fra Vladimir Solovyov, vært for "Solovyov Live", Ruslands store tv-talkshow, der følges af millioner af seere, ved afslutningen af et 21

minutter langt interview i morges med Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche. I diskussionen havde Zepp-LaRouche advaret om, at "vi allerede befinder os i en krigstilstand mellem NATO og Rusland, og mange mennesker i adskillige lande er ekstremt bekymrede for, at dette kan føre til atomkrig". Hun hævdede, at en sådan krig ville betyde civilisationens udslettelse, og at "det er derfor, jeg har foreslået principper, 10 principper, for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som i høj grad tager udgangspunkt i eksemplet med den Westfalske Fred, der afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Og jeg kæmper virkelig meget hårdt for at få dette på dagsordenen, før det er for sent."

Efter at have adspurgte Zepp-LaRouche om, hvordan dette var muligt, i betragtning af den nuværende forpligtelse i Vesten til unipolær plyndring og angreb på suverænitet; og efter at have lyttet opmærksomt til hendes detaljerede forklaring om, at "der er en tradition i USA, som er fuldkommen anderledes" end den nuværende politik, en tradition, der går tilbage til Washington, Quincy Adams, Lincoln og FDR; svarede Solovyov: "Jeg elsker det du siger!", og roste Zepp-LaRouches "idealistiske, men meget gennemtænkte" politiske forslag – samtidig med at han med forsigtighed bemærkede, at russerne skal være "så varsomme, når vi har med Vesten at gøre".

Senere på dagen tildelte Mexicos Journalistklub deres prestigefyldte 2022-pris for "fremme af ytringsfrihed" til Schiller Instituttet og dets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, for instituttets modige kamp for retfærdighed og udvikling for alle nationer.

I sit videobudskab med påskønnelse, som blev afspillet ved prisoverrækkelsen i overværelse af en stor del af den nationale og internationale presse i Mexico samt landets øverste politiske repræsentanter, understregede Zepp-LaRouche endnu en gang, at "vi befinder os på et utroligt afgørende tidspunkt i verdenshistorien, hvor vi på den ene side er truet

af en mulig global atomkrig, på den anden side af den hurtige fremkomst af en ny retfærdig økonomisk verdensorden". Hun tilføjede, at "Mexico kan spille en enestående rolle, ikke blot for at hjælpe med at få hele Latinamerika til at arbejde med Bælte- og Vej-Initiativet, men i betragtning af dets historiske og geografiske placering kan det gøre noget, som menneskehedens eksistens kunne afhænge af: at få USA og Kina, de to største økonomier på planeten, til at arbejde sammen om en fælles udvikling af det latinamerikanske kontinent og hele det Globale Syd."

Der opnås imponerende fremskridt i retning af en sådan ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling i mange dele af verden – uden for USA og Europa. Den kinesiske præsident, Xi Jinping, ankom f.eks. i dag til Saudi-Arabien for at deltage i tre beslægtede topmøder (Kina-Saudi-Arabien, Kina-arabiske stater og Kina-Golf Samarbejdsrådet). Udenrigsministeriets talskvinde Mao Ning meddelte, at besøget "vil udgøre en epokegørende milepæl i de arabisk-kinesiske forbindelsers historie", og at "vi håber, at vi i fællesskab kan handle i forbindelse med det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, gøre fremskridt med hensyn til Bælte- og Vej-samarbejdet af høj kvalitet og bidrage til fred og udvikling i Mellemøsten og i verden som helhed".

På samme måde har den kinesiske regering netop annonceret færdiggørelsen af en 10 km lang tunnel under Yangtze-floden, som vil indeholde tre naturgasrørledninger, hvilket er en afgørende komponent i den 8.100 km lange østrute-rørledning, som Kina og Rusland aftalte at bygge tilbage i 2019, og som vil forsyne Shanghai med russisk gas inden 2025.

I mellemtiden er Storbritannien sunket ned i en depression, som ifølge Confederation of British Industry vil være ensbetydende med "et tabt årti" for den økonomiske vækst – det næstværste i Europa, kun overgået af Tyskland. Ungarn har erklæret en energikrise, da folk er begyndt at hamstre den knappe benzin og andre produkter, og forventer en 30 % mangel

på de nødvendige energiforsyninger. Og i USA har FED's desperate renteforhøjelser været med til at udløse et fysisk økonomisk sammenbrud og hyperinflation på samme tid.

Således LaRouche-faktoren. "Vi forsøger at overbevise folk i USA og Europa om, at de skal tilslutte sig det nye system i stedet for at forsøge at modsætte sig det", forklarede Zepp-LaRouche i sit interview med Solovyov. "Jeg er optimistisk og tror, at dette er det eneste valg: Fordi vi er nødt til at få USA og Europa til at samarbejde med landene i det Globale Syd og Kina."

Ti principper for en ny epoke

Den 29 november, 2022 (EIRNS) – "Dette utroligt vigtige øjeblik i historien ... er fyldt med fare for, at den nuværende geopolitiske konflikt mellem NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side eskalerer til en atomkrig, som kunne indebære menneskehedens udslettelse, men som også har potentiale til at udgøre vendepunktet til en helt ny og meget bedre epoke i menneskehedens historie," indledte Helga Zepp-LaRouche sin tale til et publikum af videnskabsfolk, diplomater og studerende i dag på den internationale BRICS-skole.

At skabe denne meget bedre epoke forudsætter skabelsen af et nyt grundlag for relationer mellem nationer. Zepp-LaRouche har fremlagt ti principper for at gøre netop dette og præsenterede dem indledningsvis til diskussion ved et arrangement den 22. november i Schiller Instituttet. De er blevet offentliggjort i skriftlig form på dette link:

<https://schillerinstitut.dk/si/2022/11/ti-principper-for-en-ny-international-sikkerheds-og-udviklingsarkitektur/>

Mens LaRouche-bevægelsen organiserer ledere og verdensborgere omkring dette perspektiv, er det nyttigt, at Patrick Lawrence (The Nation) har gænsket den historiske baggrund for Zepp-LaRouches forslag i en nylig artikel om Zhou Enlais fem principper for fredelig sameksistens – og deres udvidelse til de ti principper, der blev diskuteret af Den alliancefri Bevægelse i 1955 – som et alternativ til den såkaldte “regelbaserede orden”, der ikke er andet end en USA-Storbritannien-NATO-orden.

De fem principper er det første punkt på dagsordenen i Zepp-LaRouches koncept med en række specifikke mål og fremgangsmåder: afskaffelse af fattigdom, sikring af global sundhedspleje, universel uddannelse. Det transatlantiske finansielle/økonomiske system skal omorganiseres med disse mål for øje for gennem målrettet kredit at støtte den infrastrukturplatform, som er nødvendig for at bringe den økonomiske produktivitet op på et langt højere niveau. Geopolitik og truslen om atomkrig må afskaffes gennem indførelse af en fornuftig international fremgangsmåde, illustreret ved Nicolaus af Cusas tilgang til modsætninger. En optimistisk kultur af videnskab og skønhed, der er baseret på menneskets enestående fuldendte fornuft, er vejen til at overvinde det onde, som den utilstrækkelige udvikling udgør.

Der er hårdt brug for en sådan tilgang, og tiden er moden til, at store, nye idéer kan vinde indpas.

Truslen om atomkrig får flere og flere ledere til at bryde deres indre barrierer for at tale sandheden. Bidens patetiske bedrag som en ny FDR er helt åbenlyst i hans brutale krav om, at Kongressen skal tvinge jernbanearbejderne tilbage på arbejde uden selv den mest basale sygeorlov. Og mange af dem, der erkender den enorme fare ved at starte en atomkrig mod Rusland, bliver draget i retning af at opfordre til en revolution i Kina!

Tiden for en ny epoke er kommet. “Forudsat at vi kan samle den

bedre del af menneskeheden omkring sådanne principper og således sætte den samlede menneskeheds interesse før alle særinteresser, vil vi være aktive skabere af det, der kan blive en smuk 'Sternstunde der Menschheit', en stjernestund for menneskeheden", konkluderede Zepp-LaRouche, da hun afsluttede sine bemærkninger til BRICS-forsamlingen. "For Friedrich Schiller var der ingen modsætning mellem en patriot og en verdensborger, der ville tage hele menneskehedens skæbne i sit hjerte og sind. Så lad os skabe en verdensbevægelse af verdensborgere!"

Foto: Pexels, CC0

Sunak lover, at briterne vil øge den militære bistand til Kiev, og kritiserer Kina

Den 28. november 2022 (EIRNS) – Den britiske premierminister, Rishi Sunak, meddelte i sin første udenrigspolitiske tale til Lord Mayor's Banquet (i City of London), den 28. november 2022, at Storbritannien vil øge den militære bistand til Ukraine i 2023, meddelte hans embedsværk.

"Vær ikke i tvivl. Vi vil stå sammen med Ukraine, så lang tid som det tager. Vi vil fastholde eller øge vores militære bistand næste år. Og vi vil yde fornyet støtte til luftforsvaret for at beskytte det ukrainske folk og den kritiske infrastruktur, som de er afhængige af. Ved at beskytte Ukraine beskytter vi os selv", erklærede Sunak.

Den 19. november udtalte Sunak under sit besøg i Kiev, at omfanget af Storbritanniens militærhjælp til Ukraine havde

oversteget 3 mia. pund (3,6 mia. dollars). Storbritannien har allerede bevæbnet Ukraine med tæt på 7.000 NLAW-panserværnsmissiler, over 100 pansrede køretøjer, selvkørende luftværnskanoner "Stormer" med Starstreak-missiler, flere dusin M109 haubitser og L119 bugserede kanoner, M270 MLRS, over 16.000 artillerigranater, løs ammunition og 4,5 tons plastisk sprængstof.

I sin tale gik han ligeledes til angreb på Rusland, og han smed virkelig fløjlshandskerne for at angribe Kina, idet han proklamerede afslutningen på den "gyldne æra" i relationerne med Kina, som hans forgængere havde bebudet.

"Vores modstandere og konkurrenter planlægger langsigtet. Efter i årevis at have skubbet til grænserne, udfordrer Rusland de grundlæggende principper i FN-pagten. Kina konkurrerer iøjnefaldende om global indflydelse ved at anvende samtlige af statsmagtens værktøjer. ... Vi er derfor også nødsaget til at tilpasse vores tilgang til Kina. Lad os gøre det klart, at den såkaldte "gyldne æra" er overstået, ligesom den naive idé om, at handel automatisk ville føre til sociale og politiske reformer. ... Vi erkender, at Kina udgør en systemisk udfordring for vores værdier og interesser, en udfordring, der bliver mere akut, efterhånden som landet bevæger sig i retning af en stadig mere autoritær styreform." (<https://www.gov.uk/government/speeches/pm-speech-to-the-lord-mayors-banquet-28-november-2022>)

Den britiske premierministers kontor bekræftede, at Storbritannien i øjeblikket er i gang med at revidere og opdatere den integrerede gennemgang af sikkerhed, forsvar, udvikling og udenrigspolitik fra 2021, for at imødegå de "massive geopolitiske skift" som har fundet sted, siden gennemgangen blev offentliggjort.

Foto: Pexels. CC0